VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI NÉPTANÁCS LAPJA

XXIX. évfolyam
8922. szám
8 oldal 30 bani
Péntek
1973.
november 30

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága és Románia Legfelsőbb Gazdasági és Társadalmi Fejlesztési Tanácsa együttes plenáris ülésén

Az ötéves terv első három évére szóló tervfeladatok sikeres teljesítése

Tisztelt elvtársak!

A párt Központi Bizottságának plenáris ülése, amely a Legfelsőbb Gazdasági és Társadalmi Fejlesztési Tanáccsal együtt folytatja munkáját, megvitatta a Nagy Nemzetgyűlés elé terjesztendő 1974. évi állami tervet és költségvetést. Mint önök előtt ismeretes, a tervet még ez év nyarán dolgozták ki és széleskörűen megvitatták az összes gazdasági-társadalmi egységekben; fő mutatói ismeretesek, megvitatták őket ezekben a napokban a Legfelsőbb Tanács osztályaiban, valamint a minisztériumok és más központi szervek vezetőségeivel tartott számos előzetes ülésen. Elmondhatjuk tehát, hogy a terv valamennyi tevékenységi terület kádereinek széles körű részvételéből ered. A plénumon úgyszintén megvizsgálták a romániai energetikai források továbbfejlesztésének feladatait, azokat az intézkedéseket, amelyeknek célja a tüzelőanyag és a villamos energia ésszerűbb felhasználása országunkban minden tevékenységi területen. A plénum ugyszintén elemezte pártunk és államunk ez évben kifejtett nemzetközi tevékenységét.

Az ötéves terv célkitűzéseinek megvalósításában eddig elért nagy sikereket kidomborítva, a plenáris ülésen felszólalt elvtársak mellett mutattak rá számos hiányosságra és fogyatékosságra, s számos javaslatot tettek a gazdaságvezetés és -szervezés tökéletesítésének biztosításáért, az ország anyagi és emberpotenciáljának hatékonyabb hasznosításáért, az 1974. évi tervben foglalt fontos feladatok példás teljesítéséért. Elmondhatjuk, hogy a viták a bírálat, bizonyos mértékben pedig az önbírálat szellemében folytak le, bár figyelembe véve az idén is megnyilvánult számos fogyatékosságot, a felszólalt minisztereknek, első titkároknak, a Központi Bizottság többi tagjának — mint tudják, valamennyien gazdaságunk fontos szektoraiban dolgoznak — mélyrehatóbban kellett volna elemezniük a vezetésük alatt lévő szervek működését az ebben az időszakban megnyilvánult hiányosságokat.

Remélem azonban, hogy az elvtársak megteszik ezt a terv megvitatásának időszakában az illető egységekben és szervezetekben a közgyűléseken, amelyekre az év elején kerül majd sor a jövő évi tevékenységgel kapcsolatban.

A viták kidomborították azt a szellemet, amelyben egész népünk gyakorlatba ültetti a párt bel- és külpolitikáját, szilárd eltökéltségét, hogy mindent elkövet a X. kongresszuson és az Országos Konferencián kidolgozott program teljesítéséért, annak a programnak a teljesítéséért, amelynek célja a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom felépítése hazánkban. A minisztériumoknak, a központi gazdasági intézményeknek, a párt és állami szerveknek, a Minisztertanácsnak, a Legfelsőbb Gazdasági és Társadalmi Fejlesztési Tanácsnak a legnagyobb figyelemmel kell megvizsgálniuk a plénumon elhangzott bírálatokat, valamint a javaslatokat is, s intézkedniük kell azoknak a problémáknak az operatív megoldásáról, amelyektől országunk gazdasági és társadalmi tevékenységének jó lebonyolítása, az egyes minisztériumokra és külön-külön minden szervre háruló feladatok sikeres megvalósítása függ.

Tisztelt elvtársak!

Az 1974. évi terv és költségvetés tervezetei előirányozzák a nemzetgazdaság fejlesztésének gyors ütemű folytatását, a X. kongresszuson és az Országos Konferencián közölt határozatok maradéktalan teljesítése érdekében.

Mielőtt rátérnénk ezeknek az előírásoknak az elemzésére, szükségesnek vélem, hogy röviden kiemeljem azokat az eredményeket, amelyeket az ötéves terv feladatainak megvalósításában az első három év alatt elértünk. Megelégedéssel állapítjuk meg, hogy az ötéves terv első három évének feladatait, valamint a dolgozók által tett vállalások javarészét eredményesen teljesítettük, egyes területeken pedig túl is szárnyaltuk. Az ötéves terv előírásaihoz viszonyítva ebben a három évben 30 milliárd lej értékű ipari termelési többletet valósítottunk meg.

Az ipari termelés, amelyet az idén elérünk mintegy 15 milliárd lejjel nagyobb lesz, mint az ötéves tervben 1973-ra eredetileg megállapított szint, és 1972-höz képest csaknem 15 százalékos növekedési ütemet érünk el. Az 1973. évi ipari termelés volumene meghaladja az egész 1956—1960-as ötéves tervben elért volument.

Eddig 20 megyei pártbizottság közölte, hogy az első három év ipari termelése terén megvalósították az ötéves terv előirányzatait, egyesek közülük — mint például Suceava, Vaslui, Botoşani — három hónappal, mások pedig — köztük, Maros, Máramaros, Szeben, Brăila megye — két hónappal hamarább. Külön akarom kiemelni azt a hozzájárulást, amellyel a fővárosi dolgozók elősegítették az ötéves terv célkitűzéseinek valóra váltását, minthogy a fővárosban összpontosul az ország ipari termelésének csaknem egyötöde. Az első három évben az egész gazdaságban az ötéves terv előirányzataihoz viszonyítva elért termelési többletből több mint 12 milliárd lej termelés esik a fővárosra, vagyis 40 százalék.

Ezekben az években gyorsabban fejlődtek a korszerű iparágak, amelyek biztosítják az anyagi és munkaerőforrások hatékonyabb hasznosítását. Ennek nyomán a gépipar és a vegyipar részaránya az ipari össztermelésben az 1970. évi 31,1 százalékról 40,1 százalékra növekedett.

A nemzetgazdaság gyors fejlődését ebben az időszakban nagyarányú beruházási program megvalósítása biztosította. Az ötéves terv első három esztendejében állami alapokból 258 milliárd lejt ruháztunk be, amiből az idén 93 milliárd lejt, s átadtunk rendeltetésének 920 új termelőkapacitást, amiből 420-at 1973 folyamán.

Az ötéves tervnek ebben a három esztendejében a köztársasági iparban a munkatermelékenység 24 százalékkal növekedett, 1973 folyamán 9,6 százalékkal az előző évhez képest. Jelentős sikereket értünk el a termelés minőségének javításában, kiváló jellegzetességű új termékek gyártásba vételében. Évről évre csökkentettük a termelési költségeket, a nyers- és segédanyagfogyasztásokat, javítottuk a termelés hatékonyságát. Az ezer lej áru előállítási költségeinek leszorítása folytán 1971—1973-ban több mint 25 milliárd lejt takarítottunk meg.

Jelentős sikereket értünk el a mezőgazdasági termelés terén is. 1971-ben és 1972-ben az ország történetében legnagyobb gabonahozamokat értünk el. Az idén, bár a gabonatermelés nem érte el az előző év színvonalát, a termelés megközelíti az 1970—1972-es évek átlagát.

Számottevő eredményeket mondhat magáénak az állattenyésztés is. Jelenleg az alábbi állatállománnyal rendelkezünk: hatmillió szarvasmarha, ebből három millió tehén és üszőborjú, több mint 9 millió sertés, 14,6 millió juh és csaknem 43 millió tojóbaromfi. A mezőgazdasági termelés ebben az évben is megfelelő körülmények között biztosítja a lakosság ellátási igényeinek és a nemzetgazdaság szükségleteinek a kielégítését.

Az elért eredmények, a gazdasági potenciál fejlesztése és a nemzeti jövedelem növelése lehetővé tette azoknak a feladatoknak a maradéktalan teljesítését, amelyeket a X. kongresszus és az Országos Konferencia tűzött ki a dolgozók jövedelmének növelése, az egész nép anyagi és kulturális életszínvonalának emelése terén.

Biztosítottuk az oktatás és az egészségvédelem továbbfejlesztését, a tudomány és a kultúra további felvirágzását.

Mindezek ismételten bizonyítják pártunk marxista-leninista politikájának helyességét, az ötéves terv előirányzatainak realizmusát, a szocialista gazdaságunk rendelkezésére álló nagy lehetőségeket és erőforrásokat, a dolgozók hatalmas alkotó képességét, a Román Kommunista Párt által a szocializmus és a kommunizmus útján vezetett szocialista nemzetünk egyesült erejét. Az említett három esztendőben elért kiemelkedő eredmények a munkásosztály, a parasztság és az értelmiség hősi erőfeszítéseinek a gyümölcse, az egész nép áldozatteljes és odaadó munkájának a gyümölcse, az egész népé, amely töretlenül követi a párt politikáját, és minden erejét a hazai sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtése nagyszerű ügyének szenteli.

A plenáris ülés szónoki emelvényéről a párt Központi Bizottsága nevében a legmelegebben gratulálok ezekhez a nagy sikerekhez a munkásoknak, parasztoknak és értelmiségieknek, hazánk összes dolgozóinak, nemzetiségi különbség nélkül, a kommunistáknak, a pártszerveknek és -szervezeteknek, egész népünknek. (Hatalmas taps.)

Amikor azonban kellőképpen értékeljük az ezekben az években minden tevékenységi területen elért sikereket, kiváló eredményeket, szólnunk kell a hiányosságokról és a hibákról is, amelyek a gazdasági életben jelentkeztek és negatívan hatottak a termelés fejlődésére, a termelés hatékonyságára a nemzeti jövedelem növekedésére. Így például meg kell mondanom, hogy egész sor fontos terméknél az idén nem teljesítettük maradéktalanul a tervet. Továbbra is nagyok a veszteségek a kapacitások nem megfelelő kihasználása miatt. Az előirányzatok alatt maradt a szerszámgép-park kihasználási mutatója. Komoly lemaradások vannak az új létesítmények átadási határidejének betartása terén is, a befejezetlen beruházások volumene 1973 végére hozzávetőleg 70 milliárd lejű lesz. Sok egység nem teljesíti az előirányzatok szintjén a munkatermelékenység növelési tervét, túllépi a nyersanyag-, segédanyag- és tüzelőanyagfogyasztási normákat, továbbra is sok a selejt és a bűntetéspénz. Mindez kihat a produktív alapok hatékonyságára. A tapasztalat azt mutatja, hogy a terveljesítés folyamatában jelentkezett hiányosságok a legtöbb esetben nem objektív okokból fakadnak, hanem annak tulajdoníthatók, hogy a minisztériumok és a vállalatok, a párt- és az állami szervek nem foglalkoznak megfelelő mértékben a termelés szervezésének, a hatékonyságnak a kérdéseivel. Ha az említett körülmények között az idén is számottevően túlteljesítettük a tervet, magától értetődik, hogy jóval nagyobb termeléstöbbletet érhettünk volna el, ha minden munkaszektor maximális kapacitással dolgozik, maradéktalanul kiaknázva a román gazdaság rendelkezésére álló mai lehetőségeket.

A különböző üzemlátogatások során, a párt- és állami aktívával folytatott beszélgetéseken, a megyei pártaktivákkal tartott gyüléseken, valamint a Központi Bizottságnál a megyei első titkárokkal, gazdasági vezetőkáderekkel lezajlott tanácskozásokon tett megállapításaimból világosan kitűnt, hogy kitartóbb, konkrétabb szervezőmunkával mindezeket a hiányosságokat el lehetett volna kerülni.

Minden szükséges feltételünk megvan ahhoz, hogy felszámoljuk a még meglévő hiányosságokat, hogy javítsuk egész tevékenységünket és példásan teljesítsük a pártszervek és -szervezetek, a gazdasági szervek előtt álló feladatokat.

Az 1974. évi terv biztosítja a nemzetgazdaság gyors ütemű továbbfejlődését, a X. kongresszuson és az Országos Konferencián kijelölt program valóra váltását

Tisztelt elvtársak!

Az 1974. évi terv és költségvetés tervezete biztosítja a X. kongresszuson és az Országos Konferencián kidolgozott program következetes valóra váltását, a nemzetgazdaság még gyorsabb ütemű fejlődését, az egész gazdasági-társadalmi tevékenység minőségi színvonalának emelését. A dolgozó tömegek bevonásával szervezett elemzések és viták az előirányzatok megalapozásáért, több variáns megvizsgálása a legmegfelelőbb kiválasztásáért és az, hogy a gazdaságfejlesztési objektumok kidolgozásának egész munkáját a párt irányította, realissá teszi az 1974. évi tervet, amely így megfelel nemzetgazdaságunk lehetőségeinek, a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom útján való előrehaladás követelményeinek.

A terv szerves egységbe kapcsolja a gazdasági és társadalmi tevékenység különböző oldalait. Az évi tervet első ízben bontottuk fel ágakra és alágazatokra. Tekintettel a fővállalatok növekvő szerepére a gazdasági folyamatok irányításában, elhatároztuk, hogy 1974-től kezdve a fővállalatok az egységes országos tervben kapjanak közvetlen feladatokat. Úgyszintén belefoglaltuk a tervbe a megyék szerinti területi profilú fejlesztés feladatait is.

(Folytatása a II. oldalon)

TEGNAP PLENÁRIS ÜLÉST TARTOTT A SZOCIALISTA EGYSÉGFRONT ORSZÁGOS TANÁCSA

(A munkálatokról szóló tudósítást és Nicolae Ceauşescu elvtárs beszédét lapunk holnapi számában közöljük)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

Románia SZK 1974. évi gazdasági és társadalmi fejlesztésének fő mutatói

A	B	M. E.	1973 Előzetes adat 1	1974 Ötéves terv 2	1974 Jelenlegi szint 3	százalék 1974/1973 8. oszlop 1. oszlop 4
1. Ipari összter-melés		milliárd lej	429,2	473,7	501,0	116,7
2. Mezőgazdasági össztermelés		milliárd lej	93,2	113,2	113,2	121,5
3. Áruszállítás összvolumene		milliárd tonnakilométer	108,3	146,6—160,1	120	110,8
4. Nemzetgazdasági összberuházás amiből		milliárd lej	102,7	117,3	121.3	118,1
— építés-szerelés		milliárd lej	48,4	48,9	50,4	104,1
5. Külkereskedelem összvolumene		millió valutalej	34 759	32 937	49 103	141,3*)
a) export összesen		millió valutalej	18 066	18 145	25 934	143,5*)
ebből — szabad deviza		millió valutalej	8092	8189	14 268	176,3
b) import összesen		millió valutalej	16 693	14 792	23 169	138,8*)
ebből: — szabad deviza		millió valutalej	8012	5748	12 082	150,8
6. Munkatermelékenység a közlársasági iparban		lej/alkalmazott	197 490	214 900	216 600	109,6
7. Alkalmazottak összlétszáma		ezer	5780	5895	6030	—
8. Kiskereskedelmi árueladás mennyisége a szocialista kereskedelemben		milliárd lej	117,3	126,3	128,7	109,7
9. A lakosságnak végzett szolgáltatások volumene		milliárd lej	22,6	24,1	25,6	113,3
10. Az 1000 lejes áruter melés kiadásai a köztársasági iparban		lej	848,9	825,5	825,5	97,2
amiből: — anyagráfordítás		lej	707,0	687,3	687,3	97,2
11. Nemzeti jövedelem		milliárd lej	291,8	322,4	334.5	114,6
12. Fizetésekből származó jövedelem		milliárd lej	119,8	132,1	134,0	111,9
13. Az egy lakosra jutó reáljövedelem		lej havonta	836	875	907	108,6

*) Megjegyzem, hogy a külkereskedelemre vonatkozó adatok — mind az exportnál, mind az importnál — tükrözik az áralakulást a nemzetközi piacon, ahol — mint ismeretes — az utóbbi időben jelentős emelkedések mutatkoztak.

A terv előirányzatai biztosítják nemzeti vagyonunk további fejlődését, a gazdaság struktúrájának javítását és korszerűsítését, a társadalom anyagi és emberi erőforrásainak egyre ésszerűbb és hatékonyabb hasznosítását, az ötéves terv előirányzatainak maradéktalan, sőt határidő előtti megvalósítását a nép életszínvonalának emelése terén.

Az 1974. évi tervelőirányzatok sikeres megvalósításának főbb feladatai

Szeretnék kitérni néhány olyan kérdésre, amelyektől véleményem szerint a fenti előirányzatok példás teljesítése függ. A következő esztendőben ezekre kell összpontosítanunk erőinket.

Nemzetgazdaságunk egyik központi célkitűzése a termelőkapacitások minél jobb kihasználása, az új létesítmények tervezett műszaki-gazdasági mutatóinak határidőre történő elérése. Mint láthatták, a terv nagyobb súlyt fektet a termelőkapacitások intenzív kihasználására, hogy még jobban kitűnjön e kérdés döntő fontossága, jó ha megjegyezzük, hogy a termelőkapacitások kihasználási mutatójának mindössze egyszázalékos növelésével 5 milliárd lejes többlettermelés érhető el, a tervezett paraméterek elérési határidejének egy hónappal való előrehozása hozzávetőleg 3 milliárd lej többlettel járna.

Mint tudják, nagy beruházási valument realizáltunk, sok új vállalatot építettünk fejlett technikai dotációval — és mindent meg kell tennünk e kapacitások maximális kihasználásáért. Egyébként nem véletlen, hanem a termelőkapacitások, az állóalapok fejlesztésének eredménye, hogy az 1974. évi terv az ipari termelés 16,7 százalékos növekedését irányozza elő; azt tükrözi, hogy reális lehetőségünk van e túlszárnyalás elérésére. Egyébként, ha emlékeznek, Florescu elvtárs elmondotta itt, hogy műszálból és műrostból a jövő évben 90 százalékkal termellünk többet, mint eddig, mégpedig nem különleges intézkedések nyomán, hanem annak következtében, hogy az idén üzembe helyeztünk új kapacitásokat, amelyek biztosítani fogják ezt a növekedést.

Értsük meg, kötelességünk a munkásosztály, a nép iránt mindent megtenni azért, hogy ésszerűen kihasználjuk a létrehozott kapacitásokat, maximális termelést nyerjünk az utóbbi évek folyamán termelésbe állított állóalapokból. Az e téren fennálló helyzet javítása érdekében minden minisztérium, fővállalat és vállalat köteles a legmesszebbmenő körültekintéssel elemezni a helyiségek kihasználási fokát, és minden intézkedést megtenni azok lehető legésszerűbb és maximális hatékonyságú kihasználásának biztosításáért.

Gyorsan és erélyesen intézkednünk kell a technológiai folyamatok tökéletesítéséről és a maximális paraméterek elérését gátló szűk keresztmetszetek kiküszöbölésére. Megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a gépek, berendezések és felszerelés idejében történő és példás javítására, karbantartására, a szükséges pótalkatrészek biztosítására. Még egyszer rendkívül komolyan fel akarom hívni a figyelmet arra, hogy nagyobb gondot kell fordítani berendezéseink és gépeink karbantartására. E tekintetben komoly hiányosságok vannak. Határozott intézkedéseket kell tenniük elsősorban a minisztériumoknak, a vállalatoknak, a műszaki szerveknek — de ugyanakkor a pártszervezeteknek, a megyei pártbizottságoknak, s velük együtt a szakszervezeteknek, az ifjúsági szervezeteknek, hogy az összes dolgozók együttes erőfeszítésével biztosítsák a berendezések és a gépek példás gondozását és minél jobb működését.

Biztosítanunk kell az üzemeltetési műszaki normák legszigorúbb betartását! Tegyenek meg minden intézkedést, hogy ne fordulhasson elő a gépek s a berendezések túlterhelése, gondoskodjunk az összes javítások és karbantartási munkák idejében történő és megfelelő elvégzéséről. Mindazok, akik a gazdaságban dolgoznak, az összes szervek és szervezetek kötelesek mindent megtenni, hogy biztosítsák ennek az egész társadalmunk fejlődésére döntő jelentőségű vagyonállomány jó működését.

Gazdasági tevékenységünk fejlődésének másik fontos követelménye a vállalatok munkájának és a váltásoknak a jó megszervezése, hogy biztosítva legyen az összes gépek és berendezések kapacitásának teljes kihasználása. Gondoskodnunk kell az összes váltások megfelelő és teljes megterheléséről. Határozottan véget kell vetnünk a munkaerő három váltásra való szétaprózásának, amikor nincsenek meg a feltételek ahhoz, hogy három váltásban dolgozzunk. Biztosítanunk kell, hogy mindegyik váltás teljes kapacitással dolgozzon, s ezt az I. és a II. váltással kell kezdenünk. Csak ott szervezzünk III. váltást ahol ehhez megvannak a szükséges erők. Ezt elsősorban az alapgépeknél, a nehézgépeknél kell megszervezni majd — mint ahogy azt az áprilisi törvényerejű rendelet előirányozza —, a műhelyekben, a részlegeken, az osztályokban. III. váltást csak ott szervezzünk az egész vállalat szintjén, ahol erre lehetőség van. Megengedhetetlen, hogy egyes minisztériumok, ipari fővállalatok és vállalatok megtűrik az alapváltások szétforgácsolását és nem megfelelő megterhelését, csak azért, hogy statisztikai adatokkal bizonyíthassák, hogy három váltásban dolgoznak, lényegében a gépek és berendezések kihasználási mutatója ezekben az esetekben azt tanúsítja, hogy még két váltást sem terhelnek meg megfelelő szinten. Nyomatékosan felhívom az összes vállalatok, megyei pártbizottságok, pártszervek, szakszervezetek figyelmét, haladéktalanul intézkedjenek, hogy ezen a téren rend és fegyelem legyen. Nem tüzelőanyagmegtakarításról van szó, bár ennek is megvan a maga jelentősége, hanem mindenekelőtt, a termelési rend és fegyelem megteremtéséről.

Érdemes megjegyezni, hogy az iparban foglalkoztatott produktiv személyzet munkaideje egyetlen percének az elvesztegetése 3,3 millió lej értékű termelést jelent. Számítsák össze, hány perc megy veszendőbe minden váltásban, hány perc megy veszendőbe a gazdaság viszonylatában naponta, és látni fogják, hogy milyen nagy károkat szenved a nemzetgazdaság a szervezési hiányosságok, a fegyelmezetlenség miatt, ami számos munkahelyen még mutatkozik.

Egyébként nyomatékosan fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy több gondot kell fordítani a munkafegyelem kérdésére.

A leghatározottabban véget kell vetnünk ezeknek az állapotoknak. A pártszervezeteknek és szakszervezeteknek, az ifjúsági szervezeteknek jobban kell teljesíteniük ez irányú kötelezettségeiket, meg kell érteniük, hogy — a vállalatok vezetőségeivel együtt — nekik kell biztosítaniuk a rendet és a fegyelmet. Nem szabad túrni a vállalatok üzemeltetési normáinak és szabályainak semmiféle megszegését.

Az ország törvényeinek értelmében, megfelelő súlyt fektetve a termelés és a munka jó megszervezésére, a fegyelem erősítésére, eltökélten arra kell törekednünk, hogy csökkentsük a túlórák számát, amelyek teljesen indokolatlanok a termelési kapacitások és a munkaidő kihasználási fokához viszonyítva. Abból a tényből kell kiindulnunk, hogy túlórázás rendszerint csak a Munkatörvénykönyvben előirt feltételek között legyen, s csak akkor, amikor lehetőség van a tervfeladatok túlteljesítésére. A tervet a normális munkaprogramban, a kijelölt időben, és nem túlórázással kell megvalósítani. Még akkor is, ha többlettermelés kérdése merül fel, meg kell néznünk, biztosítva van-e a kiegészítő műszaki-anyagi ellátás, történt-e anyagi megtakarítás, ami lehetővé teszi a túlórázást, biztosítva van-e a gyártandó termékek forgalmazása.

Azokban a szektorokban, ahol a termelés nem folyamatos, a technológiai folyamatok sajátosságai ezt nem kívánják meg, el kell kerülni, hogy vasárnap és törvényes szünnapokon dolgozzanak. Nem szabad többé megengednünk a munkatörvények megsértését és a termelési folyamat felbomlását indokolatlan és semmit sem hozó túlórázás miatt. Az építkezésnél természetesen, tekintettel a munka sajátosságára, a törvényes rendelkezésekben megfelelően, bővített programmal fognak dolgozni, megfelelőképpen kompenzálva a végzett munkát. Tulajdonképpen az iparban is alkalmaznunk kell a bányaipari szektorban elhatározottakat: vasárnap és a törvényes szünnapokon foglalkozzanak a berendezések és a gépek karbantartásával és javításával.

Be kell vezetnünk ezekben a napokban egy kötelező váltást a mechanikai szektorban, a gépek és berendezések karbantartási szektorában, s e szektorok személyzete a hét folyamán kapjon szabadnapokat.

Határozottabban kell alkalmazni a XI. kongresszusnak a termelési koncentrációra, szakosításra és kooperációra vonatkozó irányelveit. Ez a feladat különösen a gépgyártásban vetődik fel. A gépipari koordinálási tanácsnak haladéktalanul intézkedéseket kell tennie egy már 1974-ben alkalmazandó program kidolgozása érdekében az összes vállalatok profilálása és szakosítása, a kis egységek erőteljes gazdasági egységekbe történő koncentrálása céljából. Hogy világosabb legyek, arról van szó, hogy az ugyanolyan profilú kis ipari egységeket — amelyek különböző minisztériumokhoz tartoznak, beleértve a helyiipart, a kisipari szövetkezeteket is — fokozatosan életképes nagyvállalatokba tömörítsük, amelyek magas technikai színvonalú munkálatokat tudnak végezni.

Mint ahogy azt már nem egyszer hangsúlyoztam, megengedhetetlen a nálunk tapasztalható felaprózódás, az hogy annyi féle kis egységet létesítünk, több megyéből hozhatnék fel idevágó példákat. A Központi Bizotiság tagjai ismerik ezeket, ezért nem akarok itt elidőzni. A koncentrálás kötelező gépiparunk fejlődéséhez. A 740—750 ezer gépipari alkalmazott közül 280 ezer más minisztériumok keretében dolgozik, a helyiiparban és a szövetkezetekben. Ime ezért kell e feladatokat határozottan teljesítenünk, és gyorsabban végrehajtanunk a termelés koncentrálását. Ugyszintén a tanácsnak nagyobb erőfeszítéseket kell tennie, hogy jobban teljesítse az e területen felmerülő különböző koordinálási problémák operatív megoldásával kapcsolatos feladatait. Intézkedési programot kell kidolgozni a kooperáció és a termelési szakosítás javításáért a vegyipar, a könnyűipar és más ágazatok tekintetében is.

Az 1974. év egész tevékenységünk homlokterébe állítja a gazdasági hatékonyság növelésének, a termékminőség javításának, a kiadások csökkentésének, a vállalati hatékonyság fokozásának a feladatát.

A munkatermelékenységet az előirányzat szerint 1974-ben 1973-hoz képest 9,6 százalékkal kellene növelnünk, de ennél valamivel többet kell elérnünk. Igyekezzünk, hogy legalább tíz százalék legyen. A minisztériumok, a fővállalatok, a vállalatok tehát a leghatározottabban szorgalmazzák a termelés gépesítését és automatizálását, a gyártástechnológiák korszerűsítését, a munka tudományos megszervezését, a munkaerő ésszerű elosztását, elsősorban a termelőszektorokban.

Minden intézkedést meg kell tenni annak a feladatnak a megvalósítása érdekében, hogy csökkentsük a még mindig magas termelési költségeket, anyagi költségeket. A köztársasági iparnak a jövő esztendőben a termelési költségek csökkentése révén több mint kilencmilliárd lejt kell megtakarítania, amiből csaknem nyolcmilliárdot az anyagi költségek leszorításával kell megvalósítania. Ennek érdekében mindenütt többet kell foglalkozni a fajlagos-nyers- és segédanyagfogyasztások csök-

(Folytatása a III. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás a II. oldalról)

kentésével, elsősorban a fém megtakarításával, a termékek újratervezése és gyártástechnológiák tökéletesítése, valamint a jelenlegi normáknak a modern műszaki haladás arányában történő felülvizsgálása révén. Úgyszintén határozottan csökkentenünk kell a fajlagos fogyasztást a kohászatban, a vegyiparban, a könnyűiparban, a faiparban, az építőiparban, hogy felszámoljuk a pazarlást a termelésben és a csomagolóanyagok használatában.

Gazdaságunk általános hatékonysága növelésének egyik lényeges feltétele az összes termékek minőségének radikális javítása. A termelés minőségi színvonalának emeléséért küzdeni elsődleges és mindennapos feladat az összes ipari munkaközösségek, munkások, szakemberek, gazdasági vezető káderek, pártszervek és -szervezetek számára. Egész népünk hazafias feladata ez!

Ezt a célkitűzést egyrészt a termelési folyamat tökéletesítésével, másrészt a minőségellenőrzés igényességének a növelésével kell elérnünk. Az utóbbi időben számos ilyen példát említettem; ismerik őket, nem kívánok megint kitérni rájuk. A minisztériumoknak gondoskodniuk kell a mérőműszerekről és felszerelésekről az összes termékek minőségének ellenőrzéséhez a szükséges ellenállási és működési próbák megfelelő végrehajtásához. Egyébként ebben a tekintetben törvényeink vannak — és én nyomatékosan felhívom a minisztériumok és a vállalatok figyelmét, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a törvényes előírások szigorú betartásáért. A minőségi felügyelőségeknek és a megrendelő vállalatoknak pedig kötelességük jobban megszervezni a termékek átvételét, nem szabad szemet hunyniuk az észlelt hibák felett, semmilyen ürüggyel nem szabad átvenniük nem megfelelő gépeket és berendezéseket.

Nagyobb rendet kell teremteni a hitelesítési tevékenységben is, hogy többet ne fordulhasson elő olyan termékek gyártásba vétele, amelyek sorozatgyártására nincsenek megfelelően előkészítve. Az alapvető termékek esetében a hitelesítést az Államtanács törvényerejű rendeletetével kinevezett külön bizottságnak kell végeznie.

A minisztériumoknak, a fővállalatoknak, a vállalatoknak, a pártszerveknek és -szervezeteknek, a dolgozóknak egy pillanatra sem szabad megfeledkezniük arról, hogy a minőség javításáért vivott harc a jelenlegi szakaszban nemzetgazdaságunk, egész társadalmi haladásunk alapvető kérdése.

Az 1974. évi tervben rendkívül fontos helyet foglal el a tudományos kutatás fejlesztése, a korszerű tudomány és technika vívmányainak gyors bevezetése a termelésbe. Feladatokat irányoz elő gyártási technológiák kidolgozására új acélmárkák és hengerelt termékek, új típusú szerszámgépek és készülékek, nagykapacitású szállító eszközök, jobb tulajdonságokkal rendelkező építőipari berendezések, új típusú hajók és mezőgazdasági felszerelések megvalósítása céljából. Az elektronikai iparra nagy feladatok hárulnak a szerszámgépek vezérlő berendezéseinek és a termelés automatizálási berendezéseinek gyártása, az új típusú mérő- és ellenőrző készülékek előállítása tekintetében. A terv azt a feladatot rója a vegyiparra is, hogy új, jobb minőségű termékeket állítson elő. A korszerű ipari termelésnek ezek a célkitűzései központi feladatai az összes tudományos kutatóintézeteknek, országunk valamennyi tudományos dolgozójának és szakemberének, akiknek legfőbb hivatásuk közvetlenül hozzájárulni az összes iparágak műszaki fejlesztéséhez, iparunk tökéletesítéséhez és korszerűsítéséhez.

A műszaki-tudományos kutatásnak hozzá kell járulnia a licenc alapján gyártott egyes termékek integrációja terén mutatkozó késés gyors behozásához, e termékek hatékonysági mutatóinak eléréséhez. A jövő évi műszaki tervnek biztosítania kell a befejezett kutatások maximális hasznosítását, termelési alkalmazását. Már 1974 első felében be kell fejezni az 1975-re és a következő évek perspektivájában előirányzott termékek és gyártástechnológiák felújításának és korszerűsítésének a programjához kapcsolódó kutatási és tervezési akciókat.

A kutatómunka e kérdései, amelyekről szóltam, szorosan kapcsolódnak a tudományos vívmányok termelési alkalmazásához, gyártástechnológiáink és technikánk tökéletesítéséhez. De nehogy azt higgye valaki, hogy lebecsüljük a kutatómunka másik, általánosabb vonatkozását, vagyis az alapkutatást, amelynek nagyobb perspektívában kell megragadnia országunk haladásának és az emberiség általános haladásának problémáit.

A Tudományügyi Országos Tanács és a központi kutatóintézetek lássák el teljesebb mértékben hatáskörüket a kutatómunka irányításában és egybehangolásában, ellenőrizzék igényesebben a tudományos és technológiai tervfeladatok megvalósításának, a kutatási eredmények termelési alkalmazásának módját. A jövőben a műszaki tervet a termelési terv előtt kell összeállítani, hogy a gyártási feltételeket már kidolgozott technológiák alapján állapítsuk meg. A tudomány csakis így járulhat hozzá valóban hatékonyan gazdaságunk gyors ütemű és modern alapokon történő fejlesztéséhez. A vállalatok, fővállalatok és minisztériumok vezető szervei ugyanúgy kövessék nyomon a műszaki terv megvalósítását, mint a termelési terv teljesítését.

Az 1974. évi terv példás teljesítése döntő mértékben függ a termelés jó műszaki-anyagi ellátásától, a nyers- és segédanyagforrások ésszerű és gazdaságos felhasználásától.

Meg kell mondanom, hogy gazdasági tevékenységünk idén észlelt fogyatékosságainak jó része a gazdaság jó menetelének e döntő szektorában történt hiányosságoknak és hibáknak tulajdonítható.

Az 1974. évi terv biztosítja a szükséges eszközöket a termelés megfelelő körülmények közötti lebonyolításához. Egyébként ezt az idei terv is biztosította, csakhogy nem fordítottunk kellő figyelmet az idejében történő és jó ellátásra.

Első gondunk az kell hogy legyen, hogy megtegyük az intézkedéseket a nyersanyag és a félkésztermékek leszerződésére és ütemes leszállítására az egész nemzetgazdaság és külön-külön minden egyes vállalat szintjén. Ugyanakkor az Ellátásügyi Minisztériumnak és az Állami Tervbizottságnak a gazdasági minisztériumokkal együtt meg kell sürgetnie a fogyasztási normák javításával kapcsolatban már régebben kijelölt feladatok teljesítését a modern technológiák alapján, meg kell gyorsítania a segédanyagok, az alkatrészek, a géprészek és a gépek, tipizálási munkáját, gondoskodnia kell a helyettesítők szélesebb körű alkalmazásáról. Amint itt hallhatták, csupán a vegyipari különleges acélok gyártási szektorában 30 000 különféle márka és típusméret létezik. Még a 15 000 is, amelynek megmaradását az elvtársak elhatározták, túlzottan sok. El kell jutnunk nem egy tizezres, s nem egy ezres választékú, hanem ennél sokkal szűkebb tipizáláshoz. Enélkül nem szervezhetjük meg az eredményes, minőségileg megfelelő gazdasági termelést. A gazdasági kádereknek, a párt- és állami szerveknek meg kell érteniük, hogy a kiutalt eszközökkel történő megfelelő gazdálkodás nemcsak az ellátási részlegek ügye, hanem általános gazdasági feladata minden minisztériumnak, minden fővállalatnak és vállalatnak, minden egyes dolgozónak.

Az ellátási kérdések minél jobb megoldása szükségessé teszi, hogy fokozott erőfeszítések történjenek új nyersanyagtartalékok feltárására, a megfelelő technológiák kidolgozására ahhoz, hogy a kisebb hasznos tartalmú vagy a nehezebben kiaknázható anyagforrásokat is hasznosíthassuk. Az Ellátásügyi Minisztériumnak, az Állami Tervbizottságnak állandóan ismernie kell, hogyan biztosítják a terv anyagi bázisát, és operatívan közbe kell lépnie valahányszor rendellenesség mutatkozik az ellátási folyamatban. A Központi Bizottság Végrehajtó Bizottsága nemrégiben intézkedéseket hagyott jóvá a segédanyag- és termékkészletek szabályozásának javításáról a tervelőirányzatokkal összhangban. Már a következő terv számára javítani kell bizonyos termelési készleteket; el sem lehet képzelni zökkenőmentes munkát egy vagy két napra szóló termelési készlettel. Még ha vannak is tervtartalékaink, fokozatosan el kell jutnunk oda, hogy minden ág és alágazat számára biztosítva legyenek a termelési folyamathoz szükséges készletek, amit egyébként már régebben elhatároztunk. Íme, miért tartom szükségesnek a probléma elemzését és a helyzet javítását már 1974 elejétől. Az Ellátásügyi Minisztérium, a többi központi szerv mindig legyen tisztában a gazdaság készletével, és cselekedjen gyorsan azok újraelosztása és hasznosítása érdekében, a termelési szükségletekkel összhangban.

Az ország energetikai forrásainak fejlesztése, az ésszerű tüzelőanyag- és energiagazdálkodás — a nemzetgazdaság szüntelen haladásának feltétele

Tisztelt elvtársak!

Az ország gazdasági-társadalmi fejlődésének egyik alapvető mai és távlati problémája az energetikai források fejlesztése, a tüzelőanyag és az energia ésszerűbb felhasználása és fogyasztásának csökkentése. A kérdéssel egyébként már hosszabb ideje megkülönböztetett mértékben foglalkozik a párt- és államvezetőség, az utóbbi időben törvényhozó jellegű szabályozások is születtek vele kapcsolatosan. Mint már mondottam, az energiafogyasztás országunkban gyorsabban nőtt a nemzeti jövedelemnél. Ha továbbra is megtürnénk a fogyasztás ilyen gyors ütemű növekedését, abba a helyzetbe juthatnánk, hogy nem tudnánk biztosítani az ország gazdasági-társadalmi fejlesztési objektumainak létrehozásához szükséges tüzelőanyagot és energiát. Másrészt meg kell mondanunk azt is, hogy nem cselekedtünk elég erélyesen azért sem, hogy Románia összes erőforrásait hasznosítsuk. Már mondtam, de, minthogy itt vannak a Központi Bizottság tagjai, még egyszer hangsúlyozni akarom, hogy más országokhoz viszonyítva a nemzeti jövedelem és az egy főre eső energiafogyasztás közötti arány nálunk nem megfelelő. Miközben az egy főre jutó nemzeti jövedelem nálunk többszörösen kisebb, mint egyes európai fejlett államokban, az energiafogyasztás tekintetében megközelítjük őket. A tüzelőanyag körültekintő felhasználásának kérdése tehát éppen ezért nincs összefüggésben a jelenlegi konjunktúrával, hanem általában egész gazdaságunk orientálásának és fejlődésének lényeges kérdése.

Mint tudják, az energiakérdés jelenleg — s egyébként már hosszabb ideje — igen égető a világ összes országaiban, és nem csupán konjunkturális vonatkozásban, hanem a civilizáció távlati fejlődése szempontjából is. Prognózisszámítások mutatják, hogy ha a világ földgáz- és kőolajfogyasztása 2 000-ig, a jelenlegi, körülbelül 8 százalékos ütemben növekszik, a világ kőolajtartalékai csaknem 90 százalékban, földgáztartalékai körülbelül 75 százalékban kimerülnek. Természetesen a jelenleg ismert tartalékokra vonatkozik a számítás.

Elengedhetetlenül szükséges tehát, hogy határozottan másként orientáljuk a tüzelőanyag- és az energiafogyasztást, bevezessük az összes energiaforrásokkal, főként a kőolajjal és a földgázzal való takarékoskodás, az országunk rendelkezésére álló más energetikai források maximális kihasználása politikáját, újabb energiatermelési megoldásokat és technológiákat vegyünk igénybe.

A problémák azonnali szabályozását szolgálja az Államtanács nemrégiben kiadott törvényerejű rendelete, amely intézkedéseket jelöl meg az energetikai forrásokkal való ésszerűbb és takarékosabb gazdálkodásra. A tüzelőanyag-takarékoskodási szempontnak kell vezérelnie a nemzetgazdaság távlati fejlesztésére vonatkozó általános koncepciót, azokat az elveket, amelyeknek alapján gondoskodunk majd az anyagi javak termelésének szakosításáról korunk adottságainak és követelményeinek megfelelően.

Az 1974. évi terv a tüzelőanyag, a villamos- és hőenergia jelentős csökkentését irányozza elő. Egy olyan gazdasági fejlődés megvalósításához, amelynek eredményeként a nemzeti jövedelem 1973-hoz viszonyítva 14,6 százalékkal gyarapszik és az ipari termelés 16,7 százalékkal növekszik, a villamosenergiafogyasztás 9,3 százalékkal, az elsődleges energiáé pedig 7,0 százalékkal lesz több. Eltökélten arra kell törekednünk, hogy csökkentsük a technológiai fogyasztásokat a villamos erőművekben és a hálózati energiaveszteséget, hogy még jobban leszorítsuk a fogyasztási normákat az iparban, a szállításban, az építkezésekben, hogy korszerűsítsük a berendezéseket, megtakarításokat érjünk el a közvilágításnál és a kereskedelmi világításnál, valamint a háztartási fogyasztásnál. Csökkentenünk kell a benzin, a motorina, a pakura, a könnyű folyékony üzemanyag fogyasztását a szállítási útvonalak optimalizásával, az üresjárat kiküszöbölésével, a forgalmi sebesség csökkentésével, az erősen elhasználódott gépjárművek kiselejtezésével, a mozdonyok, traktorok és más szállítóeszközök fogyasztásának ésszerűsítésével, a Diesel-vontatás növelésével, a hőenergiafogyasztás csökkentésével.

Mindezeket az intézkedéseket fokozni kell egy olyan távlati porgram keretében, amelynek célja országunk energetikai bázisának ésszerű fejlesztése és felhasználása.

Minthogy az energetikai és szénhidrogénforrások világszerte csökkennek, a hazai kőolaj- és földgáztartalékok pedig korlátozottak, és elsősorban kemizálandók, a jövőben a többi között bővítenünk kell a szilárd tüzelőanyagok, a szénfajták és a bitumenes palák használatát. Ezekből elég nagy tartalékokkal rendelkezünk, hosszabb időszakra biztosíthatjuk velük a szükséges energiatermelést. Meg kell mondanunk hogy az általános orientációban is elhanyagolták ezeket az erőforrásokat, a Bánya- és Kőolajipari Minisztérium nem fordított megfelelő figyelmet rá, és az utóbbi években nem valósította meg a szénkitermelési előirányzatokat. Elég lassan halad a bitumenes palák hasznosításával kapcsolatban évekkel ezelőtt kijelölt feladatok teljesítése is.

Alaposabban elemeznünk kell a belső folyók és a Duna hidroenergetikai tartalékait és fokoznunk kell a hasznosításukat célzó tevékenységet. Egyes vélemények szerint a vízierőművek ez idő szerint csak húsz százalékát hasznosítják e tartalékoknak. Úgyszintén a legrövidebb időn belül meg kell valósítanunk a Végrehajtó Bizottság programját a nukleáris erőművek építésére való áttérésről.

Intézkedéseket kell kidolgozni arra vonatkozóan is, hogy a meglévő és az épülő hőerőművek a földgáz- és a pakuraüzemeltetésről áttérjenek a szilárd tüzelőanyagokra. Ezt meg kell tennünk, hogy hosszabb időre biztosíthassuk a kőolaj- és földgáz-tartalékokat kemizálásra. Párhuzamosan fokozni kell a geológiai kutatásokat, a meglévő tartalékok hasznosítását. Elvártam volna, hogy Almásan elvtárs elmondja itt, hogy az ismert kőolajtartalékok csupán 30 százalékát, sőt nem is egészen 30 százalékát termeljük ki, a többi a föld alatt marad, bár világviszonylatban elérik a 60—70 százalékot. Következésképpen a már ismert kiaknázott telepeken is számottevő tartalékaink vannak, s azokat megfelelő intézkedésekkel hasznosíthatjuk.

Általában szorgalmaznunk kell, hogy a földgázt és pakurát használó berendezéseket energetikai szén használatára beállított berendezésekkel helyettesítsük. Minthogy jelen vannak itt az első titkárok, valamint a mezőgazdaságban dolgozó sok elvtárs, ismét megemlítem: a mezőgazdaságban le kell mondani az olyan létesítményekről, amelyek tüzelőanyag segítségével szárítják a mezőgazdasági termékeket, a szénaféleket és más termékeket. Igénybe kell venni a rendelkezésünkre álló kimeríthetetlen energiaforrást, a Napenergiát, mert nem használjuk ki megfelelőképpen. Ahelyett, hogy a gabonát, a szénaféleket úgy szárítanánk, ahogyan azokat évszázadokon át szárították, mi villamosenergiát, tüzelőanyagot fogyasztunk hozzá, ami teljesen ésszerűtlen. Ennek feltétlenül véget kell vetnünk.

A jóváhagyott programoknak megfelelően meg kell kezdeni a nagy teljesítményű kazánok, égéstechnikai berendezések, égőfejek gyártását mind az új ipari létesítmények számára, mind pedig a meglévő vállalatok alacsony teljesítő képességű berendezéseinek a kicserélésére a következő években, továbbá az égéstechnikai berendezésekhez szükséges mérő- és ellenőrző, automatizálási készülékeket.

A minisztériumoknak, fővállalatoknak és vállalatoknak biztosítaniuk kell a másodlagos energiaforrások minél nagyobb arányú visszanyerését. Minden egység számára meg kell határozni a legésszerűbb energetikai programot.

A legrövidebb időn belül ki kell dolgozni a termelési területek, a szociális-kulturális épületek és a lakóházak fűtésére és világítására vonatkozó pontos szabályozásokat, hogy biztosítsuk az ésszerű energia- és tüzelőanyagszükséglet kielégítését. Ugyanez vonatkozik az iparra a kereskedelemre, valamennyi tevékenységi területre is. Egyidejűleg megoldást kell találni a vil-

(Folytatása a IV. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás a III. oldalról)

tamosági, távközlési hálózat optimalizálására a kábel- és villanyégő fogyasztás csökkentése céljából.

Egyes vélemények szerint legalább felére kell csökkentenünk a jelenlegi világítási hálózatokat. Helyenként az oszlopokat 15 méteres, vagy 20 méteres távolságra állítják fel egymástól; holott ez teljességgel megengedhetetlen. Pontos normákat kell kidolgoznunk e tekintetben. Az energián kívül összeütlenül fogyasztják a kábeleket és más anyagokat.

Azonnal meg kell alakulnia és teljesítenie kell a törvényerejű rendeletben meghatározott hatáskörét a Tüzelőanyag, a Villamosenergia és a Hőenergia Fogyasztásának Koordinálásával, Véleményezésével és Ellenőrzésével Foglalkozó Állandó Bizottságnak.

Az ipari ágazatok és alágazatok struktúrájának állandó javítási folyamatában nyilvánvaló, hogy a jövőben elsődlegesen azokat az iparágakat kell fejlesztenünk, amelyek energiafogyasztása alacsony, termékeik komplex munkát, magas műszaki szakképzettséget tartalmaznak, és állandóan csökkenteni kell azoknak a termékeknek az előállítását, amelyek nagy nyersanyag- és energiafogyasztás mellett alacsony értékűek, nagy tüzelőanyag és energiafogyasztást eredményező elavult technológiák alapján készülnek. Az 1976—1980-as ötéves terv és az 1990-ig terjedő prognózisok tervezetének véglegesítési munkája során a kérdéseket nagyobb körültekintéssel kell megoldani.

A párt- és állami szervek foglalkozzanak állandóan a mezőgazdasággal, nemzetgazdaságunk egyik alapvető ágával

Tisztelt elvtársak!

A mezőgazdaság terén az 1974-es terv nagy feladatokat irányoz elő, egyebek között azt, hogy több mint 18 millió tonna gabonatermelést érjünk el, növeljük az állatállományt és 10 százalékkal fokozzuk az állattenyésztési termelést. E célkitűzések elérése érdekében jelentős eszközöket fordítunk a mezőgazdaság anyagi alapjának fejlesztésére. A mezőgazdaságnak szánt tragyamennyiség 45 százalékkal lesz nagyobb mint 1973-ban, az öntözésre berendezett területek kiterjedése 1974 végére csaknem eléri a másfélmilliót. Fokozódik a mezőgazdasági munkák gépesítése, a következő esztendő végére a mezőgazdaság körülbelül 116 000 traktorral, 11 000 magánjáró kombájnnal és más gépek széles skálával rendelkezik majd, ami lehetővé teszi az agrotechnikai munkálatok magasabb színvonalú elvégzését. Szeretném felhívni a figyelmet az öntözési program, főként az úgynevezett gazdálkodási rendszerű öntözés megvalósítását célzó intézkedésekre, mert ezen a téren komoly lemaradás mutatkozik. Holnap az összes megyei pártbizottságokkal és a Mezőgazdasági Minisztériummal együtt elemezni kell az ezzel kapcsolatos helyzetet megyék szerint, és ki kell jelölni a megfelelő intézkedéseket. Ugyszintén intézkedéseket kell tenni az öntözött területek jobb felhasználására, minthogy még mindig hiányosságok mutatkoznak ezen a téren. Nagyobb figyelmet kell fordítanunk a nemrég megvitatott gépesítési program megvalósítására a termés idejében történő betakarításának biztosításához.

A mezőgazdasági tervelőirányzatok teljesítésének fontos feltétele a földállomány jobb használata. Meg kell mondanunk, hogy továbbra is megengedhetetlen pazarlás folyik ezzel a nemzeti jelentőségű kinccsel. Amint azt már egyszer megvitattuk — és ezt újból hangsúlyozni kívánom —, a föld a tulajdontól függetlenül az egész népé, nemzeti vagyon és senkinek sem szabad nemzetünknek ezt a vagyonát valamilyen formában tönkretenni. Ha a dolog nem eléggé világos, tisztázzuk törvényes úton a tulajdon jellegének változtatása nélkül nyilvánítsuk a földet nemzeti vagyonnak, amelyet az egész nép érdekeit képviselő állam által meghatározott szabályoknak megfelelően kell kezelni. Úgy látszik, egyesek azt hiszik, hogy ha valamilyen formában földterület van a tulajdonukban, ezzel kényük-kedvük szerint azt tehetik, amit akarnak! A föld az egész nemzeté és így kell vele bánnunk!

Határozottan végre kell hajtani a földnek a mezőgazdasági körforgásból való kivonása szabályozására vonatkozó hatályos rendelkezéseket, valamint a más területek termelésbe való bekapcsolására vonatkozó intézkedéseket. Ismét hangsúlyozom azt, amit ma a vita folyamán már említettem, nevezetesen, hogy földállomány-fejlesztési külön alapot kell létrehozni abból, amit a vállalatok vagy más intézmények fizetnek a földért. Tartalékaink vannak, jobb gazdálkodással és szervezéssel minden vízlolvás mentén több ezer hektárt hasznosíthatunk. A Duna-deltában még néhány százezer hektárt foghatunk mezőgazdasági művelés alá. E tartalékoktól függetlenül a probléma az, hogy határozottan szűkítsük az ipari és mezőgazdasági építkezéseknek szükséges területeket, e létesítményeket telepítsük ésszerűen, használjunk fel takarékosan minden talpalatnyi földet. A megyei pártbizottságok, a néptanácsok a mezőgazdasági szervek teljesítsék jobban a törvényből fakadó ilyen irányú feladataikat.

Erélyesen intézkedni kell továbbá az öntözési program összes előirányzatainak végrehajtásáról, igényesebben végezve a munkálatokat. E téren még nagyon komoly hiányosságok vannak. Az új öntözőrendszerek átvételét ezután az Államtanács törvényerejű rendeletével kijelölt külön bizottságnak kell elvégeznie. Természetesen a nagy öntözőberendezésekre gondolok. Egyáltalán nem megfelelő a mai eljárás, amikor a kivitelezők végzik az átvételt is. A Mezőgazdasági, Élelmiszeripari és Vízügyi Minisztériumnak, a Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek Szövetségének, a néptanácsoknak, a mezőgazdasági egységek vezetőségeinek biztosítaniuk kell, hogy idejében megtörténjenek az összes lecsapolási és vízlevezetési munkálatok, a tervben előirányzott összes talajjavítási akciók. Nem szabad azt gondolni, hogy ha az idén ősszel szárazság volt, lemondhatunk a lecsapolási program teljesítéséről, a folyók szabályozásáról, az árvízmegelőző intézkedések megtételéről. A pártszerveknek és szervezeteknek, a mezőgazdasági szerveknek, a néptanácsoknak, a szövetkezeti szövetségeknek meg kell érteniük, hogy a legnagyobb felelősséggel tartoznak azért, hogy idejében és példásan végrehajtsák mindazokat a mezőgazdasági munkálatokat, amelyektől döntő mértékben függ a mezőgazdasági termelés állandó növelése.

Gondoskodnunk kell a mezőgazdasági gépállomány jobb üzemeltetéséről és kihasználásáról, az állami mezőgazdasági vállalatok és szövetkezetek munkájának ésszerűbb megszervezéséről, mozgósítanunk kell a falvak összes dolgozóit minden mezőgazdasági munka késedelem nélküli és a korszerű agrotechnikai szabályok szigorú betartása mellett történő végrehajtásáról.

Az idei esztendő tapasztalata ismét bebizonyította, hogy a növénytermesztési tervet nem csupán, és talán nem elsősorban a kezdvezőtlen időjárási viszonyok miatt, hanem főként azért nem teljesítettük, mert hiányosságok voltak a vetésben és a növényápolási munkákban. Ezt bizonyítja egyébként, hogy ugyanabban a gazdaságban, vagy ugyanabban a megyében, illetve övezetben egyes gazdaságok kétszer-háromszor akkora hozamokat értek el, mint szomszédaik. Ilyen körülmények között maradéktalanul fel kell számolni a jövő évi termés biztosításában mutakozó hiányosságokat.

Megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az ipari növények termesztésére. Gazdaságunknak ugyanis nagy szüksége van a mezőgazdasági egységek számára igen jövedelmező és a nemzeti vagyont gyarapító ipari növényekre. A megyéknek úgyszintén nagyobb mértékben biztosítaniuk kell a helyi ellátáshoz szükséges burgonya termelését. Javítanunk kell a cukorrépa és napraforgó termelésén is, amely még mindig nem éri el mezőgazdaságunk lehetőségeit. Intézkedéseket határoztunk el, hogy már a jövő évben egyes területeken biztos termeseket érjünk el a központi alap számára. Holnap fel kell osztanunk a megyék között az egyes megyei bizottságok által kötelező módon — az előírt öntözési, trágyázási és gépesítési feltételeknek megfelelően — létrehozandó területet a szükséges mennyiség biztosítása céljából.

A zöldségtermesztés tekintetében, mint már mondottam, ebben az évben jó termést értünk el. Mindazonáltal megvannak a feltételek ahhoz, hogy mind a mezei termesztésben, mind pedig az üvegházakban az ez évinél nagyobb arányban növeljük a termést. A gyümölcsnél és a szőlőnél is növekedett a termés, de az eredmény még nem éri el a szőlő- és gyümölcsállomány fejlesztésére tett erőfeszítések színvonalát. Éppen ezért meg kell tenni az intézkedéseket az e téren kínálkozó nagy tartalékok hasznosítására. Ebben az évben is bebizonyosodott, hogy megfelelő intézkedésekkel erősen csökkenteni lehet a kedvezőtlen időjárás hatását.

Az állattenyésztés terén kitűzött növekedés elérése érdekében radikálisan javítanunk kell az állatállomány szaporítását és fenntartását, főként a nagyüzemű állattenyésztekben és általában minden szektorban. Értsük meg, hogy határozott intézkedésekre van szükség a hazai állatfajták, főként szarvasmarha-fajták javítása érdekében tekintetbe véve, hogy egyesek közülük elkorcsosodtak, és már annyit sem termelhetnek, mint amennyit fogyasztanak. Ez ellen azonban alig teszünk valamit. Véleményem szerint a tervben nagyobb figyelmet kell fordítanunk megfelelő állatfajták behozatalára, hogy az állatállományt gyorsabban feljavíthassuk. Nem várhatjuk ennek megvalósítását önerőből, mert valószínűleg több tíz évre lenne szükségünk. De a problémát három-négy éven belül meg kell oldanunk.

Elsődleges figyelmet kell fordítanunk az ésszerű takarmánygazdálkodásra, néhány éven belül jelentős tartalékok létrehozására, hogy az állattenyésztést ne érhesse semmilyen meglepetés. E célból hatékonyabban ki kell használni a természetes gyepterületeket és kaszálókat, határidőre üzembe kell helyezni a tervben előirányzott összes kapacitásokat proteindus takarmányfélék termesztésére, meg kell gyorsítani a szálastakarmány betakarításának és előkészítésének gépesítésére vonatkozó program megvalósítását.

Az állattenyésztés fejlesztése ugyanakkor megköveteli, hogy nagyobb mértékben hasznosítsuk a lakosság gazdaságaiban kínálkozó lehetőségeket az állatállomány szaporítására és az állati termelés növelésére. A megyei pártbizottságoknak, a mezőgazdasági szerveknek és a néptanácsoknak, a kijelölt feladatok értelmében, kitartóbban kell szorgalmazniuk az állattenyésztés fejlődését a lakosság gazdaságaiban, megadva számukra minden szükséges támogatást.

Általában szeretném még egyszer felhívni a figyelmet arra — bár az első titkárokkal tartott gyülésen már hangsúlyoztam — hogy a néptanácsoknak, megyei pártbizottságoknak jobban kell teljesíteniük a mezőgazdaság terén rájuk háruló feladatokat. Minden megyének nagyok a lehetőségei és úgy kell dolgoznunk, hogy már a jövő évtől kezdve gyökeres javulás álljon be a mezőgazdasági tevékenységben, nagyobb mértékben növekedjék a mezőgazdaság termelése.

A nemzeti jövedelem növekedése, a nép életszínvonalának emelkedése — a társadalom műszaki-anyagi alapjának fokozott fejlesztését célzó gazdasági pártpolitika gyümölcse

Tisztelt elvtársak!

Az országos gazdasági-társadalmi fejlesztési program megfelelő teljesítésének döntő problémája a **munkaerő biztosítása és kiképzése.** Országunk hatalmas gazdasági fejlődésének eredményeként az utóbbi években mélyreható változások és átalakulások mentek végbe a társadalmi struktúrában, s ezek erős befolyást gyakoroltak a munkaerő felhasználására és elosztására.

Az ötéves terv első három esztendejében az iparban és más nem mezőgazdasági szektorokban működő alkalmazottak száma 645 000-rel növekedett. Előreláthatólag 1974-ben az iparban és más ágazatokban foglalkoztatottak részaránya az 1973. évi 56,8 százalékról 1974-ben mintegy 59 százalékra fog emelkedni. Mindezek a mélyreható változások, amelyek az utóbbi időben a munkaerő terén végbementek vagy folyamatban vannak, komoly intézkedéseket tesznek szükségessé mind az ipar, mind pedig a mezőgazdaság, valamint a nemzetgazdaság más területei számára szükséges dolgozók toborzása és kiképzése érdekében. Nem szabad elfelejtenünk hogy a korszerű mezőgazdasági termelés is a tudományos és műszaki ismeretek magas színvonalát követeli meg, egy olyan kiképzést, amely megfeleljen a jelenlegi gépesítési és kemizálási feltételeknek e gazdasági ágban. Kitartó erőfeszítésekre van szükség, hogy biztosítsuk a szakkáderekat az új ipari létesítmények számára, annál is inkább, mert a jövő esztendőben a termelőeszközök többlet több mint egyharmadát az új ipari kapacitások állítják elő. Ilyen összefüggésben meg egyszer hangsúlyozni kívánom: fordítsunk megkülönböztetett figyelmet a nők tömegeinek bevonására a termelőmunkába, az egész társadalmi életbe.

E feladatok példás teljesítése érdekében a minisztériumok, a megyei pártbizottságok, fővállalatok és vállalatok tegyenek konkrét intézkedéseket a munkaerő toborzására és képzésére. Értsük meg, hogy a káderképzés, a káderállomány szakmai és műszaki színvonalának emelése ma országunk általános fejlődésének döntő tényezője. Minden vállalatban szigorúan alkalmazni kell a hatályos rendelkezéseket az összes alkalmazottak állandó szakmai továbbképzésére, a káderek továbbképzésére, ami lényeges feltétel az egész gazdasági-társadalmi tevékenység minőségének emeléséhez.

E feladatok teljesítése megköveteli az oktatási tevékenység állandó javítását, a Központi Bizottság ez év júliusi plénumán hozott határozatok alkalmazását. Intézkedéseket kell tennünk, hogy a jövő évben a nyolcadik osztály összes végzettjeit gyakorlatilag felölelje a líceum első szakasza. Ezáltal a szakmai oktatásba általában az általános iskola tizedik osztályának végzettjei kerülnének. A középfokú oktatás terén továbbra is szorgalmazni kell a szakliceumok hálózatának bővítését. Amint a terv is előirányozza, a jövő évre szükséges szakmunkások közül 138 000 a szakmai oktatás és a szakliceumok végzettjei közül kell hogy kikerüljön. Ugyszintén nagyobb figyelmet kell fordítanunk a főiskolai oktatásra, az összes tevékenységi szektorok számára szükséges káderek felkészítésére, hogy jobban teljesíthessék a szocialista társadalmunk fejlesztési folyamatában rájuk háruló feladatokat.

Tisztelt elvtársak!

Az 1974. évi terv 111 milliárd lejes beruházási volumen realizálását irányozza elő az állami alapokból, 20,7 százalékkal többet az 1973. évinél. Nagyon határozott intézkedésekre van tehát szükség ahhoz, hogy idejében és példásan teljesítsük e rendkívül fontos programot.

A jövő évi terv egyik jellegzetessége — mint ahogy megállapíthatták — az, hogy körültekintőbben és ésszerűbben irányítja a beruházási erőfeszítéseket azáltal, hogy csökkenti az épületekre szánt kiadásokat és az alapokat elsődlegesen a modern gépekkel és berendezésekkel való ellátásra fordítja. A nyáron előterjesztett eredeti tervhez képest, a plénumon elhangzott javaslatok alapján, hozzávetőleg 5 milliárd lejjel csökkent az építőmunkálatok előirányzata. Következésképpen az építő-szerelő munkálatok részaránya az összberuházásokban 1974-ben hozzávetőleg 39 százalékos lesz az 1973. évi 45 százalékkal szemben. Meg kell mondanom azonban, hogy még ez a szint is magas, és annak is tulajdonítható, hogy túlnyomó részt épülő félben lévő beruházásokról van szó. A minisztériumoknak, a fővállalatoknak, a vállalatoknak, a pártszervezeteknek folytatniuk kell az építkezési volumen csökkentését szolgáló akciót, kiküszöbölve az olyan munkálatokat, amelyek nem felelnek meg szigorú funkcionális vagy termelés-technológiai szükségleteknek. A továbbiakban szigorúan felül kell vizsgálni az összes kivitelezési terveket, hogy 1975-ben az építés-szerelés a beruházási összvolumen legfeljebb 35 százaléka legyen, utána tovább csökkenjen.

Erélyesebben szorgalmazni kell a beruházási munkálatok gyorsabb kivitelezését, az új kapacitások mielőbbi bekapcsolását a gazdasági körforgásba. Nyomatékosan felhívom a figyelmet arra hogy jelenleg több mint ötmilliárd lej értékű felszerelésre váró berendezés hever az építőtelepeken. A minisztériumok, a fővállalatok, a pártszervezetek tegyenek meg mindent, hogy e berendezéseket felszereljék, és az új objektumokat mielőbb átadják rendeltetésüknek.

A jövő évre az egységes országos terv nominalizálta az egész beruházást; lemond-

(Folytatása az V. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás a IV. oldalról)

tunk az úgynevezett nem központosított létesítményekről és munkálatokról, amelyek jelentős alapok és anyagi források nem gazdaságos felhasználásához vezettek. Arról van szó, hogy minden beruházási munkálatot jóvá kell hagyniuk a központi szerveknek és meg kell felelniük az országos gazdasági-társadalmi fejlesztési program szükségleteinek. Senki sem kezdhet többé semmilyen címen egy ilyen beruházási munkálathoz. E tekintetben rendkívül világosnak kell lennie a tervtörvénynek! Ez egyáltalán nem jelenti a hatáskör, az autonómia korlátozását, mert ez továbbra is igen széles körű marad a tervteljesítés, a beruházási munkálatok jó kivitelezéséhez szükséges intézkedések megtétele tekintetében. De senki sem igényelheti, hogy az önállóság és a hatáskör a központi, a nemzeti vagyon ellenőrzés és jóváhagyás nélküli felhasználását jelentse. Meg kell értenünk, hogy a társadalmunk rendelkezésére álló eszközök egyedülállóak, s ezeket egységes irányban kell felhasználni, s nem bocsáthatjuk ezt bárkinek a rendelkezésére, hogy tetszése szerint költse el. A társadalom általános eszközeit egységesen kell kezelni, ahogyan azt előírja a tervtörvény és a pénzügyi törvény. Mindenki úgy gazdálkodhat saját eszközeivel, ahogyan akar, de az állami forrásoknak egyetlen kezelőjük van, s ezt mindenkinek világosan meg kell értenil

Tekintettel arra, hogy egyes objektumok műszaki-gazdasági tanulmányainak előkészítési stádiuma nem megfelelő, az összes minisztériumok vezetőségeinek késedelem nélkül intézkedniük kell a dokumentációs munkálatok befejezésének meggyorsításáról az új objektumokhoz szükséges felszerelések beszerzésének biztosításáról.

Abból, amit itt több elvtárs elmondott, úgy értettem hogy egyes vállalatok megtagadják a szerződéskötést. A törvény előírja, hogy a tervfeladatok kötelezőek, és én a törvények szigorú alkalmazását kérem. Minden vállalatnak tervfeladatokat kell kapnia, megállapítva, hogy melyik minisztériumnak és vállalatnak kell dolgoznia; a feladatok teljesítése kötelező. Ez kétségtelen, nincs mit vitatkozni róla

A tartalékok immobilizálásának és a befejezetlen beruházási volumeneknek a csökkentése érdekében ezután nem engedjük meg egyetlen olyan objektum építésének megkezdését sem amelyek számára nincs biztosítva a szükséges felszerelés. Határozottan véget kell vetnünk a beruházási front szétforgácsolási tendenciájának, akárcsak az anyag- és munkaerő-pazarlásnak, az anyag- és pénzalapok indokolatlan immobilizálásának az építőtelepeken.

A minisztériumok, fővállalatok és vállalatok vezetőségei viszonyuljanak jóval több felelősséggel a beruházási munkálatok előkészítéséhez, a beruházási alapok felhasználásához. Ugyanezt elvárjuk pártszervektől és szervezetektől is. A területi terv feltételezi a területi felelősséget az egész tevékenységért, következésképpen a beruházási program megvalósításáért is minden szektorban és minden mutató viszonylatában. Ne termelőterületek építésére, ne épületek emelésére fektessünk súlyt, hanem a vállalatok felszerelésére olyan korszerű gépekkel és berendezésekkel, amelyek biztosíthatják a termelés azonnali és lényeges növelését. Így a tervben előirányzott gazdasági fejlesztési ütemeket kisebb anyagi és pénzügyi erőfeszítésekkel, de nagyobb hatékonysággal realizálhatjuk.

Tisztelt elvtársak!

A jelenlegi ötéves terv folyamán számottevően fejlődött a **külkereskedelem**. Románia egyre szélesebb körben és egyre aktívabban vesz részt a nemzetközi cserékben és együttműködésben. A külkereskedelem összvolumene 1973-ban csaknem 56 százalékkal nagyobb, mint 1970-ben volt; itt tekintetbe kell vennünk az árak hatását, főként az idén — s így az évi átlagos növekedési ütem körülbelül 16 százalék. Javulás következett be az export szerkezetében a gépek, berendezések, vegyi termékek részarányának növekedése révén. Biztató jelenség, hogy ebben az évben megvalósult már néhány kooperálási akció, hogy az általános tárgyalásokról áttértünk — igaz, hogy még kissé félénken — bizonyos konkrét akciók megvalósítására. Ezt kitartóan folytatni kell 1974-ben és a következő években.

Az 1974. évi terv előirányozza a folyó árakon számított külkereskedelmi volumen 41,3 százalékos növekedését. Ezeknek az előirányzatoknak a megvalósítása szükségessé teszi az exportáruk egész mennyiségénél a terméknominalizálási akció gyors befejezését és az illető termékekre vonatkozó szerződések gyorsabb megkötését a külföldi megrendelőkkel. Elsőrendű fontosságú feladat az export hatékonyságának további növelése, azoknak a termékeknek a csökkentése és kiküszöbölése, amelyeknél túllépték a jóváhagyott valutaárfolyamot, a termelési és áruforgalmi költségek csökkentése.

Ugyszintén szükség van az importtevékenység gyökeres javítására is. Mielőbb ki kell küszöbölni az egyes minisztériumoknál és ipari egységeknél divó felfogást, hogy az importot, különösen a termelési importnál, „máról holnapra" valósítsák meg. Határozottan térjünk rá a biztos beszerzési forrásokat kínáló hosszú lejáratú szerződések megkötésére. Fel kell számolni a behozatal mesterséges felosztását központosított és minisztériumi importra, meg kell teremteni minden behozott termék tekintetében az egységes felelősséget, függetlenül attól, hogy ki a megrendelő illetve tes szerve, vagy területileg hová tartozik. A mai szétforgácsoltság következtében ugyanazt a terméket több egység több vonalon is beszerzi, s ez akadályozza a jó ellátást. December végéig a problémát konkrétan meg kell oldani, megjelölve minden egyes termék külföldi vásárlásáért egyedül felelős tényezőt, továbbá pontos szabályokat kell kidolgozni a behozatallal kapcsolatos szerződéskötés és annak megvalósítása módjára.

Megállapíthatjuk, hogy vállalatok, fővállalatok, sőt minisztériumok számos vezető kádere nem foglalkozik kellőképpen a külkereskedelemmel, periférikus másodlagos tevékenységnek tekinti. Az ilyen koncepció mélységesen káros, és súlyosan érinti a nemzetgazdaság érdekeit. Jelenleg a román külkereskedelmi tevékenység egyre jelentősebb szerepet kap az általános gazdasági fejlődésben, a nemzeti jövedelem létrehozásában, a munkások jövedelmének növelésében, az egész nép életszínvonalának emelésében.

Nyíltan ki kell mondanunk az egész nép előtt: minden munkásnak, minden alkalmazottnak tudnia kell, hogy a külkereskedelmi tevékenység szerves, döntő része a termelési folyamat jó lebonyolításának, az ország fejlődési színvonala emelésének, az egész nemzet jóléte növelésének. Az exporttermelést, a külkereskedelmi tevékenységet minden állampolgárnak úgy kell felfognia, mint a gazdasági-társadalmi fejlődés alapvető problémáját.

A gazdasági tevékenységben megkülönböztetett helyet kell biztosítani a szocialista országokkal, valamint más országokkal való termelési, tudományos kutatási és műszaki kooperációs akciók fokozásának. Az 1974. évi terv konkrét feladatokat irányoz elő a kooperáció fejlesztése terén, és előirányozza a szükséges eszközöket is a tevékenység bővítéséhez. A Külkereskedelmi Minisztériumnak, a többi gazdasági szerveknek feladata az ilyen előirányzatok szigorú teljesítésének nyomon követése. Úgyszintén megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a vegyestársaságok létesítésére, valamint e társaságok tevékenységének jó menetére, hatékonyságuk növelésére. A minisztériumoknak és ipari fővállalatoknak kötelességük haladéktalanul hozzálátni a megkötött egyezmények végrehajtásához és a tárgyalás alatt álló kooperációs akciók véglegesítéséhez. A kooperációs kérdésekkel foglalkozó központi párt- és állami bizottságnak messzemenő igényességgel kell kísérni az e téren folyó tevékenységet, biztosítva a Románia és más államok közötti kooperáció gyökeres javítását.

A napokban jó kooperációs akciókat kötöttünk Lengyelországgal néhány területen; az erre vonatkozó egyezmények biztosítják országaink hosszú lejáratú gazdasági együttműködését. Hasonló akciókról tárgyaltunk más szocialista országokkal is, és többet kell foglalkoznunk megvalósításukkal. Itt az ideje, hogy a szavakról rátérjünk a kooperációs egyezmények gyakorlati megvalósítására.

A nemzetgazdaság-fejlesztés sikerei, valamint az 1974. évi tervelőirányzatok biztosítják a feltételeket ahhoz, hogy az Országos Konferencián kijelölt feladatnak megfelelően kiegyensúlyozzuk a fizetési mérleget, ami a terv szerint, a jövő év végéig megtörténik. Természetesen ez jelentős intézkedéseket követel az összes gazdasági tényezőktől, erőfeszítéseket az összes dolgozóktól. Ez a tény kétségkívül új szakaszt jelez gazdaságunk fejlődésében. Egyes adatok szerint úgy látszik, hogy ez az első kiegyensúlyozott mérleg augusztus 23 után, s a továbbiakban azt a célt tűzzük magunk elé, hogy tartalékot is létesítsünk a fizetési mérleghez a központi szervek számára, 1980-ig pedig a legnagyobbrészt, ha nem is teljesen, felszámoljuk a külföldi adósságot. Természetesen, jó dolog volt, hogy felhasználtuk és továbbra is fel fogjuk használni a kereskedelmi hiteleket. Azt akarjuk azonban, hogy jövő évtől kezdve kiegyensúlyozott mérlegünk legyen; arra törekszünk, hogy teljesen lemondjunk a hitelekről, mert a kamatok miatt mindenképpen legalább 15 százalékkal többe kerülnek a hitelre importált gépberendezések. Ezek az alapok az országban maradhatnának. Igyekeztem megmagyarázni a plénumnak ezt a kérdést, hogy minden elvtárs — nemcsak a gazdasági téren dolgozók, bár elsősorban ők, de az első titkárok, a különböző területeken dolgozó összes aktivisták — megértsék, miért kell takarékosan bánnunk minden valuta lejjel, minden banival, megértsék, hogy mindent meg kell tennünk a fizetési mérleg egyensúlyba hozásáért, hogy egyre kevésbé folyamodjunk hitelhez.

Az 1974. évi tervben előirányzott fontos külkereskedelmi feladatoknak és a más országokkal való kooperáció fejlesztésére vonatkozó feladatoknak a teljesítése megköveteli, hogy minden minisztérium, ipari fővállalat, vállalat, pártszerv és -szervezet kitartó munkával gondoskodjon az exportra szánt árualap előállításáról és hatékony értékesítéséről, az importra szánt valutatartalékokkal való ésszerű gazdálkodásról, a román termékek külföldi értékesítésének egyre nagyobb hatékonyságáról.

Tisztelt elvtársak!

Az anyagi termelés kitartó növelése, a gazdasági tevékenység hatékonyságának fokozódása lehetővé teszi, hogy 1974-ben 14,6 százalékkal növekedjék a nemzeti jövedelem, nagyobb mértékben tehát, mint a társadalmi termék.

A nemzeti jövedelem elosztásánál arra törekedtünk, hogy biztosítsuk a társadalom műszaki-anyagi alapjának fejlesztéséhez szükséges pénzalapokat és ugyanakkor megvalósítsuk azt a programot, amelyet a X. kongresszus és az Országos Konferencia határozott el az egész nép életszínvonalának emelésére.

Biztosítani fogjuk a nemzeti pénznem további megszilárdítását, megvalósítva az egészséges penzforgalmat. A jövő évi árindex 102,2 lesz 1970-hez viszonyítva — ami megfelel az ötéves terv előirányzatainak — miközben, mint ismeretes, a nemzetközi piacon az árak hatalmas mértékben emelkedtek.

A gazdaságban működő összes dolgozók kötelessége lankadatlanul küzdeni azért, hogy minél megfelelőbben gazdálkodjanak és minél hatékonyabban használják fel a rendelkezésünkre álló pénzügyi forrásokat. Nagy felelősség hárul e tekintetben a Pénzügyminisztériumra, az egész gazdasági-pénzügyi rendszerre, de nemcsak rájuk, hanem az összes gazdasági káderekre is. Biztosítani kell minden egyes gazdasági akció minél alaposabb indokoltságát. A pénzügyi szerveknek ténylegesen együtt kell dolgozniuk az Állami Tervbizottsággal a gazdasági-pénzügyi terv összeállításán lentről egészen fel, az összes mutatók kidolgozásán. Állandóan nyomon kell követni — ahogyan a termelést is nyomon követjük — a pénzügyi mutatók megvalósulását, operatívan közbelépve valahányszor nem gazdaságos, indokolatlan kiadásokra, fogyasztásokra kerül sor.

Gazdaságunk egyik elsődleges feladata megszüntetni az egyes vállalatok tevékenységében mutatkozó veszteséget. Értsük meg, hogy az anyagi termelésben foglalkoztatott egyetlen munkaközösség sem élhet más egységek rovására, mert ez megnyirbálja a nemzeti jövedelmet, és végső fokon akadályozza a nép életszínvonalának emelését. Értsük meg, elvtársak, nem engedhetjük meg tovább, hogy a román gazdaságban nem gazdaságosan dolgozzanak bizonyos vállalatok. Alkalmaznunk kell az ország törvényeit, az általánosabb gazdasági törvényeket, határozott intézkedéseket foganatosítva, eladdig, hogy megszüntetjük a gazdasági hatékonysági kritériumoknak meg nem felelő egységek tevékenységét.

Ezzel kapcsolatosan javítani kell a költségvetés kidolgozásán. A költségvetést nem szabad a tervelőirányzatok egyszerű pénzügyi tükröződéseként felfogni; a költségvetés tükrözze ékesszólóan az összes gazdasági jelenségeket és folyamatokat, azok minden következményét.

A Végrehajtó Bizottság a nem gazdaságos kiadások, a pazarlási jelenségek forrásainak felszámolása céljából elhatározta az állományon kívüli béralap megszüntetését, s úgy döntött, hogy az egész béralapot konkrétan, pontos tevékenységek és rendeltetések szerint be kell tervezni; eddig ugyanis több százmillió lej, sőt, talán több is pazarlódott el gazdaságilag indokolatlanul.

Még mindig nagyok a központi és helyi államigazgatással kapcsolatos kiadások, tovább kell munkálkodni, hogy azok a szigorú szükségletre csökkenjenek.

A gazdasági tevékenység az idén is, mint látták, elég tekintélyes költségvetési többlettel zárul. A költségvetési többlet jó dolog, de a túlnagy többlet negatív jelenség, amelyre megfelelő figyelmet kell fordítani. Ez bizonyos mértékig nemcsak annak tulajdonítható, hogy az eszközök normán felüli nyersanyag- és segédanyag készletekben immobilizálódnak, hanem annak is, hogy nem tesznek — minden hónapban, minden negyedévben — megfelelő intézkedéseket a fölös alapoknak termelőtevékenységek felé irányítására. Ez negatív oldala gazdasági-pénzügyi szerveink tevékenységének. A Pénzügyminisztériumnak az Állami Tervbizottsággal, az Ellátásügyi Minisztériummal, a Külkereskedelmi Minisztériummal és a Belkereskedelmi Minisztériummal együtt mielőbb fel kell kutatnia ezeket a készleteket és meg kell tennie az operatív intézkedéseket, hogy újra bekerüljenek a gazdasági körforgásba; a Végrehajtó Bizottság határozata értelmében megfelelő programot kell kidolgozni ahhoz,, hogy 1974-ben és a következő években a létrejövő többlet-alapokat produktív célokra fordíthassuk, minél hatékonyabb felhasználásuk érdekében.

Az egész gazdasági-pénzügyi tevékenységben abból az előfeltételből kell kiindulnunk, hogy mindaz, amit országunkban termelünk és építünk szerves része a társadalmi terméknek, a nemzeti vagyonnak, és nyilvántartásba kell venni.

Függetlenül attól, hogy köztársasági vagy helyi alárendeltségű termelésről van szó, hogy ezt állami, szövetkezeti egységekben vagy magángazdaságokban valósítják meg, fel kell tüntetni az egységes tervben, amelynél ugyanazok a szabályok érvényesülnek, mint az egységes országos terv törvényes rendelkezéseinél, amelynek fel kell ölelnie Románia teljes anyagi potenciálját.

A gazdasági tevékenységben feltevődik az alkalmazott mutatók tökéletesítése is. A globális termelés mutatója túlságosan általános és számos hiányossága van, ami ösztönzi a drága anyagok fogyasztását, a termékek indokolatlan forgalmát; sokszor túlszárnyalják a globális termelést, miközben nem teljesítik a fizikai termelést. A lényeg az, hogy megismerjük és nyomon kövessük a gazdasági tevékenység során az újonnan létrehozott értéket. Éppen ezért terveinkbe kell iktassuk már a jövő évtől kezdve főmutatóként a nettó termelést. Ez arra késztet majd minden egységet, hogy a megfelelő megoldások felkutatásával ugyanolyan mennyiségű nyersanyagból nagyobb mennyiségű anyagi javat állítson elő és ezáltal nagyobb új értéket hozzon létre.

A vállalatok, a dolgozók jövedelmét ezután nem a globális termelés értékétől, vagyis nemcsak a globális termelés értékétől kell függővé tenni, hanem elsősorban az újonnan termelt értéktől.

Tisztelt elvtársak!

Közismert, hogy egész gazdasági-társadalmi tevékenységünknek, pártunk és államunk egész politikájának középpontjában egész népünk anyagi és szellemi jólétének állandó növelése áll. Az ötéves terv első három esztendejében jelentős eredményeket értünk el a tömegek életszínvonalának emelésében. A lakosság reáljövedelme az ötéves terv első három évében hozzávetőleg 46 milliárd lejjel növekedett. Nőtt a családi pótlék, nőttek a társadalmi nyugdíjak és más nyugdíjas kategóriák nyugdíja, beleértve a parasztságot is. A mezőgazdasági termelőszövetkezetekben bevezettük a segélynyújtást valamint a szövetkezeti parasztok üdültetési és kezelési rendszerét. A kiskereskedelmi áruforgalom évről évre nőtt, és az 1971—1973-as időszakban több mint 2,6 milliárd lejjel nagyobb volt az ötéves terv előirányzatainál. Ugyanekkor az 1971—1973-ban realizált szolgáltatások volumene körülbelül 2,1 milliárd lejjel meghaladja az ötéves terv előirányzatait. Az első három év folyamán a városokon körülbelül 325 000 lakást, a falvakon mintegy 127 000 lakóházat adtak át rendeltetésének, s így több mint 1 300 000 ember költözhetett új lakásba.

Az 1974. évi terv előirányozza az egész nép anyagi és szellemi jólétének további növelését. A beruházási program eredményeként 250 000 új munkahely létesül, az alkalmazottak száma meghaladja a hatmil-

(Folytatása a VI. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás az V. oldalról)

lót. A fogyasztási alap a folyó évhez viszonyítva mintegy 8,0 százalékkal növekszik. Pártunk politikája vezérelveinek megfelelően a munka szerinti javadalmazás a lakosság jövedelmének legnagyobb részét fogja kitenni, de ezzel párhuzamosan megfelelőképpen növekednek a szociális alapok.

Az átlagbér növekedése és az alkalmazottak számának gyarapodása nyomán a béralap 1974-ben 14 milliárd lejjel lesz nagyobb, mint 1973-ban, a növekedés tehát körülbelül 12 százalékos. A jövő évben megkezdődik az ötéves tervben előirányzott általános fizetésemelés második szakasza. Ennek megfelelően az átlagbér körülbelül 1700 lejre emelkedik, s az ötéves terv végére eléri az 1950 lejt, ami nagyobb az eredeti előirányzatnál.

Az 1974-re előirányzott összbéralap 134 milliárd lej, több mint kétszer akkora, mint 1965-ben volt, és csaknem egyenlő az 1965. évi egész nemzeti jövedelemmel. Ez bizonyítja, hogy helyesen járt el a párt IX. és X. kongresszusa, amikor előirányozta a társadalom műszaki-anyagi alapjának gyorsabb ütemű fejlesztését, jelentős alapokat fordított a termelőerők növelésére és korszerűsítésére. Csakis így lehetett biztosítani a nemzeti jövedelem gyarapodását, az összbéralap és a jövedelmek növekedését, az egész nép életszínvonalának emelkedését. Nyilvánvaló, hogy ha a fejlesztési alap kisebb rátáját állapítottuk volna meg, gazdaságunk nem fejlődhetett volna ennyire, ami kihatott volna az ország általános fejlődésére, valamint az összes dolgozók életszínvonalára.

Meg kell jegyeznünk továbbá, hogy a parasztságnak a mezőgazdasági termelőszövetkezetben végzett munkájából és személyi gazdaságából származó reáljövedelme 5,5 milliárd lejjel növekszik 1973-hoz képest, bár a földművelő lakosság számbelileg körülbelül 140 000 fővel csökken. Ezek az alkalmazottak soraiba lépnek.

Mint ismeretes, hat évvel ezelőtt kísérleti jelleggel új fizetési rendszert vezettünk be. Azóta háromszor növeltük a fizetéseket, elsősorban a kis fizetések emelésére törekedve a gazdaságban. Ezeknek az intézkedéseknek a nyomán a szakképzettlen munkáért járó minimális fizetés jelenleg 1000 lej. Egyes ágazatokban jelentősen nőtt a szakképzett személyzet minimális fizetése is. A mérnökök és a többi szakemberek minimális fizetését ezáltal általában kielégítőnek tekinthetjük.

A fizetések alakulásának szemléltetése végett megemlítem, hogy 1965-ben a szakképzetlen munkások minimális fizetése 571 lej, a szakképzett munkásoké 632 lej volt — gyakorlatilag tehát most a fizetések csaknem megkétszereződtek. Ezzel szemben az utóbbi időben végrehajtott valamennyi fizetésemelés ellenére még mindig sok az olyan első kategóriájú szakképzett munkás, akinek jövedelme nem tekinthető megfelelőnek. Természetesen, ha a bányászokra utalunk, itt a dolgok jól állnak, mert az A kategóriás, földalatti termelő frontokon dolgozó bányászok legkisebb havi fizetése 1810 lej. Ha azonban az erdőgazdálkodásban, az élelmiszeriparban, a textiliparban, az építőanyag-iparban, a fafeldolgozó iparban, a rezsiben vállalt építkezéseknél, egyes vegyipari vállalatban és kőolajiparbani ágában, vagyis fontos gazdasági ágakban működő dolgozókról van szó a szakmunkások minimális fizetése alacsony, 1040 és 1060 lej között mozog, vagyis csaknem a szakképzetlen munkások fizetésével azonos.

Ugyanakkor meg kell jegyeznem, hogy a szakképzetlen munkások fizetését három kategóriába osztottuk a munka nehézségétől függően, 1000 lejtől kiindulva; ezek a fizetések a faiparban elérik az 1200 lejt, az élelmiszeriparban az 1300 lejt, a gépgyártásban az 1400 lejt, más ágaknál még ennél is többet.

A fentiekből kitűnik, hogy gyakorlatilag megszűnt minden eltérés a szakmunkás és a szakképzetlen munkás javadalmazása között, hogy a két munkáskategória fizetési színvonala bizonyos mértékig egybeolvadt — természetesen az első két-három kategóriához tartozó szakmunkásokat véve figyelembe.

Ezzel kapcsolatosan tekintetbe kell venni, hogy az első három szakképzettségi kategóriába tartozó munkások száma az akkordban dolgozó összmunkáslétszám csaknem 70 százalékát teszi ki.

Intézkedni kell tehát a X. pártkongresszus és az Országos Konferencia ama határozatának a valóra váltásáért, hogy biztosítsuk a kis- és nagy fizetések jobb korrelációját, nem csupán a gazdaság összességében, átlagosan, hanem minden egyes ágazaton belül is. A Végrehajtó Bizottság e meggondolásokból kiindulva javasolja a Központi Bizottság plénumának, határozza el a bérezési rendszer további javítását, olyan értelemben, hogy a kis- és nagy fizetések hangsúlyozottabban közeledjenek egymáshoz, emelkedjen a szakképzett munkások kis fizetése. Gondoskodjunk, hogy a szakképzett munkások legnagyobb és legkisebb fizetése közötti arány kielégítő legyen nem csupán a gazdaság összességében, hanem minden egyes ágazaton belül is. Egyes ágazatokban az arány jelenleg 1,92, sőt, eléri az 1,98-at is. Ez indokolatlanul nagy az azonos ágazatban dolgozó szakképzett munkások viszonylatában. Az említett helyzet megszüntetése céljából dolgoztuk ki azt a javaslatot, hogy a szakképzett munkás legkisebb fizetése havi 1040 lejről 1244 lejre növekedjék. A textilipari ágazatban a szakképzett munkások minimális fizetése havi 1051 lejről 1285 lejre, a kőolaj, a vegyipar, az üveggyártás, az építőanyaggyártás és az építkezés ágazatában pedig havi 1061 lejről havi 1285 lejre fog növekedni. Az előirányzat szerint a gépipar A hálózatában 1163 lejről 1367 lejre, a kohászatban 1224 lejről 1397 lejre növekszik a havi fizetés.

Az utolsó szakképesítési kategóriába tartozó munkások legnagyobb fizetése minden ágazatban a jelenlegi szinten marad, kivéve a textilipari és az erdőgazdálkodási ágazatot és esetleg még néhány ágazatot, ahol a nagy fizetéseknél is bizonyos kiigazítások szükségesek. Így a szakképzett munkások fizetésének béraránya az ágazatok többségében 1,45—1,55 lesz, kivéve néhány fizetési hálózatot és főleg a föld alatt dolgozó bányászokat. Javasoljuk, hogy ezt a bérkiigazítást a tervben előirányzott fizetésemelésekkel egyidejűleg fokozatosan hajtsák végre, kezdve 1974. augusztusában és folytatva az 1975-ös év folyamán. Így az alsóbb kategóriákba besorolt szakképzett munkások az említett fizetésemelés mellett megkapják a nemzetgazdaság összes alkalmazotti kategóriáinak járó emelést is. A fent említett fizetésemelés és a sorra kerülő általános fizetésjavítás eredményeként a szakképzett munkások minimális havi fizetése hozzávetőleg 1350 lejre, a textilipari ágazatban hozzávetőleg 1400 lejre fog növekedni.

Ami a műszaki, gazdasági és adminisztrációs személyzetet illeti, csak néhány esetben a kisebb funkcióknál lesznek fizetésemelések, amiket a szakmunkásokkal való összehangolás tesz szükségessé. Természetesen az egész gazdasági, adminisztrációs személyzet részesülni fog a tervben előirányzott általános fizetésemelésben.

A fenti intézkedések előnyeit elsősorban a termelésbe újonnan besorolt ifjúság, valamint a textil- és konfekció ágakban, az élelmiszeriparban túlnyomó többségben lévő dolgozó nők fogják élvezni; ezekben az ágakban a minimális fizetés 200—230 lejes növekedését irányoztuk elő az említett általános emelésen kívül.

Úgy véljük, hogy ezekkel az intézkedésekkel nagyobb rendet teremtünk a különböző személyzeti kategóriák javadalmazásánál, teljesebben érvényesítjük a gyakorlatban pártunknak etikai és szocialista méltányossági elveit, a X. kongresszuson és az Országos Konferencián kijelölt irányvonalak szellemében.

Ami az akciók finanszírozási forrásait illeti, tekintetbe vettük a tervezett béralapok felhasználását, valamint megtakarítások megvalósítását más tevékenységi területeken. Biztosítanunk kell a béralap, az általános fogyasztási alap ésszerűbb felhasználását, akárcsak a nemzeti jövedelmünk összbevételének ésszerűbb felhasználását az építkezés, a közigazgatás terén, a megtakarított összegeket pedig a kisfizetések hangsúlyozottabb növelésére kell irányítanunk.

Az összes dolgozóknak meg kell értenünk, hogy a pénzjövedelmük növelésére vonatkozó említett fontos intézkedések megvalósítása közvetlenül a munkatermelékenység növekedésétől, a román gazdaságban újonnan létrehozott érték gyorsabb növekedésétől függ. Ennek érdekében mindenkinek nagyobb erőfeszítéseket kell tennie a gazdasági tevékenység hatékonyságának növeléséért, azért, hogy minél kisebb költséggel minél többet termeljünk, javítsuk az összes termékek minőségét, jobban megszervezzük a termelést és a munkát. A fizetésemelési határozatnak semmiképpen sem szabad a tervezőirányzatot meghaladó áremelkedéshez vezetnie éppen azért, hogy a jövedelemtöbblet legyen reális és mozdítsa elő lényegesen a dolgozók életszínvonalának emelkedését.

Meggyőződésem, hogy az összes dolgozók megértik az előirányzott intézkedéseket és annak szükségét, hogy következetes erőfeszítéseket tegyenek a lehető legjobb eredmények elérésére az anyagi termelésben, minden tevékenységi területen.

A lakosság a munkából származó jövedelmek növekedése mellett részesül a szociális alapokból, amelyek 1974-ben körülbelül 36 milliárd lejre rúgnak. Az állami költségvetésből 1974 folyamán családonkénti átlagban 7700 lejt fordítunk szociális-kulturális akciókra, szemben az 1970. évi 5500 lejjel. Ugyanakkor a mezőgazdasági termelőszövetkezetek is növelik a nyugdíjak, betegsegélyek, családi pótlékok folyósítására, gyógykezelésre és üdültetésre szánt alapokat. Ezek összege 1974-ben körülbelül 38 milliárd lej lesz.

A lakosság reáljövedelme 1974-ben összesen 229 milliárd lej lesz, körülbelül 20 milliárd lejjel több, mint 1973-ban.

A jövedelmek növekedése arányában tovább javul a lakosság ellátása. Lényegesen növekedni fog a piaci alapra szánt élelmiszertermelés; a húsnál és tejtermékeknél 10,4 százalékkal, a fogyasztásra szánt tejnél 12 százalékkal, a vajnál 14,3 százalékkal, túróféléknél 18,6 százalékkal, a cukornál 5,6 százalékkal, a tojásnál 12,5 százalékkal, a zöldségkonzervnél 15 százalékkal, a gyümölcskonzervnél 24 százalékkal; ugyanakkor több konfekciót, kötöttárut, lábbelit, tartós használati cikkeket, rádiót, televíziót, mosógépet, hűtőszekrényt fognak forgalmazni.

Az 1974. évi terv előirányozza továbbá a lakosságnak végzett szolgáltatások mennyiségének számottevő növelését. Folytatni fogjuk az egészségvédelem fejlesztését célzó program alkalmazását, s e szektor számára több mint 900 millió lej beruházást irányozunk elő. Használatba adunk 11 kórházat 6264 ággyal, valamint 1260 helyet kórházotthonokban. Megfelelő alapokat fordítunk arra, hogy tovább javítsuk az egészségügyi hálózat ellátását a szükséges orvosi felszerelésekkel.

Az életszínvonal emelésének lényegbevágó tényezőjeként a jövő évben gyors ütemben folytatjuk a lakásépítéseket. Előirányoztuk 114 000 lakás építését, ezekből több mint 60 000-et állami alapokból.

Ugyanakkor csaknem 50 000 férőhely létesül ifjúsági otthonokban csaknem 26 000 férőhely bölcsődékben, 15 000 férőhely óvodákban.

A pártszervek és -szervezetek, a minisztériumok, fővállalatok és vállalatok vezető szervei, a tömeg- és társadalmi szervezetek foglalkozzanak a legnagyobb felelősséggel az életszínvonal emelését célzó tervelőirányzatok megvalósításával, hogy a gazdasági-társadalmi építés frontján elért sikerek közvetlenül tükröződjenek minden család, egész népünk életében.

Tisztelt elvtársak!

A párt- és államvezetőség intézkedései nyomán elmondhatjuk, hogy hazánkban általánosan javult a gazdasági és társadalmi tevékenység vezetése. Mint tudják, a X. kongresszus és az Országos Konferencia határozatainak alkalmazása nyomán tökéletesedett a gazdasági-társadalmi egységek, a minisztériumok és központi intézmények szervezési felépítése, a tervezőmunka, a vezetés közelebb került a termeléshez, fokozódott az alapegységek szakavatottsága a gazdaság szervezésében és vezetésében.

Fejlődött a gazdasági demokrácia, a dolgozók részvétele a terv megvitatásában, kidolgozásában és teljesítésében, a vállalatok, az intézmények, az egész társadalom vezetésében. Tökéletesedett az összes szervezési szinteken létesített kollektív vezető szervek — a vállalatok és fővállalatok dolgozóinak bizottsága, illetve tanácsa, a közgyülések, a minisztériumi tanácsok — tevékenysége.

Az Országos Konferencia határozatainak alkalmazása nyomán számos fontos szerv létesült azzal a feladattal, hogy egységes koncepcióban biztosítsa a különböző társadalmi szektorok jobb szervezését és egybehangolását, a gazdasági-társadalmi tevékenység ellenőrzését, a dolgozók legszélesebb kategóriáinak részvételét az ország vezetésében. Általában elmondhatjuk, hogy társadalmunkban megfelelő szervezési keret jött létre a gazdasági-társadalmi organizmus jó működéséhez a párt X. kongresszusán és Országos Konferenciáján kijelölt célkitűzések elérése érdekében.

Az 1974. évi tervelőirányzatok teljesítése, az ország gazdaságfejlesztési célkitűzéseinek megvalósítása és a nép életszínvonalának ezen az alapon történő emelése szükségessé teszi az egész vezető tevékenység további tökéletesítését, a szocialista demokráciánk rendszerében létrehozott összes szervek jó működésének biztosítását. Ez lényeges feltétele az előttünk álló összes feladatok sikeres teljesítésének.

Szükséges, hogy a gazdaságban, a pártszervezetekben, a minisztériumokban, a többi központi szervekben, a vállalatok és fővállalatok vezetőségben működő összes káderek megjavítsák munkastílusukat és módszereiket.

Tovább kell tökéletesíteni az állami egységekben — vállalatokban és fővállalatokban — működő kollektív vezető szervek munkáját, gondoskodva arról, hogy maradéktalanul és ténylegesen gyakorolják az egész tevékenység megszervezésében és vezetésében rájuk háruló feladatkörüket. Ugyszintén nagyobb gondot kell fordítani a mezőgazdasági szövetkezetekben működő vezetőtanácsok munkájának javítására, arra, hogy a szövetkezeti tagok közgyülései nagyobb szerepet töltsenek be az illető egységek jó menetének biztosításában. Szükségesnek tűnik, hogy még az év első felében széles körű tanácskozást szervezzünk a szövetkezetek és az állami mezőgazdasági vállalatok vezetőségével, tekintettel az illető szervekre háruló nagy feladatokra és a működésükben észlelhető hiányosságokra.

A túlzott centralizmus jelenségeinek felszámolására és a gazdasági demokrácia állandó és rendszeres bővítésére törekedve egyszersmind erősítenünk kell a demokratikus centralizmus elvét egész gazdasági és állami tevékenységünkben. A demokrácia nem azt jelenti, hogy a véletlenre bízzuk a dolgok kibontakozását, hanem ellenkezőleg megköveteli, hogy jól gazdálkodjunk a közvagyonnal, a szocialista társadalmunk rendelkezésére álló tartalékokkal.

Kitartóan küzdve a bürokrácia és a fölösleges kimutatások felszámolásáért egyszersmind erősíteni kell a nyilvántartást, mert enélkül nem fejlődhet egészségesen szocialista gazdaságunk. Még egyszer hangsúlyozom annak szükségességét, hogy erősíteni kell a fegyelmet, a rendet, hogy minden gazdasági vezetőnek, hazánk minden állampolgárának szigorúan be kell tartania szocialista államunk törvényeit. Meg kell értenünk, hogy a pártunk és népünk akaratát kifejezni hivatott központi párt- és állami szervek feladata biztosítani egész tevékenységünk egységes vezetését és irányítását, a társadalom rendelkezésére álló eszközökkel való megfelelő gazdálkodást. Akárcsak a családban, ahol az eszközöket ésszerűen kell felhasználni, hogy megfelelő életkörülményeket biztosítsanak a család minden tagja számára, a társadalomban is ésszerűen kell gazdálkodnunk a rendelkezésünkre álló eszközökkel, tekintetbe véve nagy szocialista családunk összes tagjainak érdekeit. Határozottan véget kell vetnünk az itt-ott még jelentkező önkényeskedésnek, akarnokságnak. Lépjünk fel a fegyelmezetlenség, a törvényszegés minden megnyilatkozásával szemben! A leghatározottabban hassunk oda, hogy a törvényt minden megkülönböztetés nélkül, hazánk valamennyi állampolgára számára egyenlő módon alkalmazzák! **(Hatalmas taps).**

Minden területen erősíteni kell a felelősségtudatot, szorgalmazni kell a problémák operatív megoldását. A vezető káderek feladata haladéktalanul intézkedni a hiányosságok felszámolásáról, nem hagyva egyetlen probléma megoldását sem a maga menetére.

Az élet azt mutatja, hogy az ilyen gyakorlat súlyosan megkárosítja az egész társadalom általános érdekeit.

Nagyobb figyelmet kell fordítani a párt- és állami aktíva megfelelő foglalkoztatására a nagy ideológiai-politikai és szakmai felkészültségű káderek kiképzésére, akik odaadással és hűséggel szolgálják a nép érdekeit, tántoríthatatlanul valóra váltják a szocialista társadalom és a kommunizmus felépítésére vonatkozó pártpolitikát.

Ma inkább, mint bármikor világosan kitűnik, hogy minden szinten döntő fontossága van a szervező munkának. Helyes politikai vonallal, jó programmal megfelelő tervekkel rendelkezünk. Az előttünk álló nagy feladatok megfelelő teljesítésének biztosítása attól függ, hogyan tudjuk megszervezni a rendelkezésünkre álló erőket, végrehajtani az ellenőrzést és idejében megoldani a gazdasági fejlődésünk komplex folyamatában felmerülő problémákat.

(Folytatása a VII. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás a VI. oldalról)

Az összes határozatok kidolgozásától, a végrehajtásukhoz szükséges intézkedések meghozatalánál a vezető kádereknek állandóan ki kell kérni a dolgozók tömegeinek, a szakembereknek a véleményét. Csak így felelhetnek meg a döntések valóban a gazdasági-társadalmi tevékenység jó menetéhez szükséges követelményeknek, egész népünk érdekeinek és törekvéseinek. Ez ugyanakkor kifejezésre juttatja szocialista demokráciánkat, amelynek lényege éppen abban áll, hogy a dolgozók széles tömegei ténylegesen és felelősségteljesen részt vesznek a párt bel- és külpolitikájának kidolgozásában és megvalósításában, saját életük, történelmük tudatos alakításában.

Pártunk és államunk nemzetközi tevékenysége a szocializmus, a társadalmi haladás, az enyhülés és a béke egyetemes ügye szolgálatában

Tisztelt elvtársak!

A továbbiakban szeretnék kitérni pártunk és államunk külpolitikájának néhány kérdésére.

A szóban forgó időszak eseményeinek egész menete, a világszerte végbemenő folyamatok, az erőviszonyok változásai nyomatékosan igazolták és igazolják a X. kongresszuson és az Országos Konferencián a nemzetközi politikával kapcsolatosan leszűrt következtetések és megállapítások, megjelölt célkitűzések és vezérelvek helyességét.

A nemzetközi életben az enyhülés és az együttműködés új irányzata bontakozik ki, ezen a téren számos pozitív eredmény született. De ez a folyamat természetesen szembe találja magát a reakciós erőkkel, amelyeknek érdekük fenntartani a régi állapotokat, állandósítani az erőszak és a diktátum imperialista politikáját, a kolonialista és a neokolonialista politikát. Távolról sem állíthatjuk, hogy az enyhülés irányzata megszilárdult, s hogy nyugodtak lehetünk. Ellenkezőleg, az események alakulása erőteljesen bizonyítja, hogy még csak a kezdet kezdeténél tartunk, hogy fokozott erőfeszítéseket kell tennünk az új folyamat, az új államközi kapcsolatok érvényesítéséért. Az enyhülés felé vivő folyamat megszilárdítása és fejlődése megköveteli, hogy a népek, az összes haladó és antiimperialista erők fokozottabb elszántsággal küzdjenek a nemzetközi porondon, erősítsék egységüket, egyre aktívabban vegyenek részt a nemzetközi életben.

A nemzetközi helyzet marxista-leninista elemzéséből, a román nép alapvető érdekeiből, és a szocializmus általános elveiből kiindulva, pártunk és kormányunk az elmúlt évben is átfogó nemzetközi tevékenységet fejtett ki a szocializmus ügye, a demokrácia és a haladás, az együttműködés és a világbéke szolgálatában.

Elsőrendű fontosságot tulajdonítottunk és tulajdonítunk az összes szocialista országokkal való baráti, szövetségi és együttműködési kapcsolatok állandó erősítésének. Ebben az időszakban fejlődtek Románia és a többi szocialista országok politikai, gazdasági, kulturális és műszaki-tudományos kapcsolatai.

Mint tudják, ez év nyarán részt vettem egyes szocialista országok vezetőinek a Krimben megtartott elvtársi találkozóján, s ennek keretében hasznos véleménycserét folytattam, kidomborítva egyben az országaink, pártjaink és népeink közötti sokoldalú baráti, szolidaritási és együttműködési kapcsolatok további kiszélesítésének módozatait. A Krimben tett látogatás alkalmából többször találkoztam és elvtársi megbeszéléseket folytattam Leonyid Iljics Brezsnyevvel, az SZKP KB főtitkárával, ami jelentősen hozzájárult országaink jobb megismeréséhez és közeledéséhez, értékes hozzájárulást jelentett az RKP és az SZKP közötti, a Románia és a Szovjetunió népei közötti barátság, szövetség és együttműködés egyre fokozódó fejlődéséhez. A Románia és Csehszlovákia közötti baráti kapcsolatok keretében az idén látogatást tettem ebben az országban, s ez alkalomból gyümölcsöző megbeszéléseket folytattam Gustav Husakkal, a CSKP KB főtitkárával és más csehszlovák vezetőkkel, s megállapodásra jutottunk, hogy újabb intézkedéseket teszünk a román—csehszlovák együttműködés kiterjesztéséért párt és állami vonalon, a gazdasági és társadalmi élet minden területén. Ugyanosak ebben az évben találkoztam Jugoszláviában Josip Broz Tito elnökkel és megbeszéléseket folytattam vele az országainkat összefűző szoros baráti és együttműködési kapcsolatok szellemében, megállapodva, hogy továbbra is azon leszünk, hogy minél hasznosabb együttműködést valósítsunk meg az RKP és a JKSZ között, Románia SZK és Jugoszlávia SZSZK között minden tevékenységi területen. A szocialista országokkal való baráti és szolidaritási kapcsolatok keretében fontos esemény volt a latin-amerikai kontinens első szocialista országában, Kuba Köztársaságban tett látogatásom; ez a látogatás, akárcsak Fidel Castro elvtárs romániai látogatása, megerősítette a román—kubai baráti kapcsolatokat, új utakat jelölt ki az együttműködés sokoldalú kiterjesztésére a két ország és párt között. Romániában fogadtuk továbbá Vietnam DK párt- és kormányküldöttségének látogatását, Fam Van Dongnak, az ország Minisztertanácsa elnökének vezetésével. Ez alkalmat nyújtott harcos szolidaritásunk kinyilvánítására a hős vietnami néppel. Megbeszéléseink lehetőséget nyújtottak, hogy új utakat tárjunk fel a román—vietnami együttműködési kapcsolatok fejlesztéséhez, a párt és a román kormány politikájának szellemében, amelynek célja elvtársi támogatást nyújtani a sok megpróbáltatást átélt vietnami népnek a szocializmus útján való békés fejlődésre irányuló erőfeszítéseiben.

Meg szeretném említeni úgyszintén Ion Gheorhe Maurer elvtársnak, a Minisztertanács elnökének, a Szovjetunióban tett látogatását, amelynek az volt a célja, hogy konkretizálja különböző formákban a Románia és a Szovjetunió közötti gazdasági és műszaki-tudományos együttműködést és kooperációt, valamint Ion Gheorghe Maurer elvtársnak Jugoszlávia SZSZK-ban tett látogatását, amely alkalmat nyújtott a két ország közötti gazdasági és más szektorokra vonatkozó kapcsolatok kiterjesztését célzó gyakorlati módozatok meghatározásához.

Úgyszintén sor került párt- és állami vonalon más kontaktusokra és megbeszélésekre is ezekkel az országokkal, találkozókra különböző szinteken, újabb egyezményeket írtunk alá a velük való sokrétű együttműködés bővítésére és erősítésére; szüntelenül fejlődtek a tapasztalatcserék párt- és állami vonalon. A két évvel ezelőtt Bukarestben elfogadott Komplex Program előirányzatainak szellemében országunk aktívan részt vett és részt vesz a KGST-én belüli együttműködés tökéletesítésében, a tagállamok közötti gazdasági, termelési és műszaki-tudományos kooperáció fejlesztésében és elmélyítésében minden egyes szocialista ország függetlenségének és szuverenitásának tiszteletben tartása, az önkéntesség, a kölcsönös előnyök elve, az elvtársi segítségnyújtás alapján, mindegyik nemzetgazdaság felvirágoztatásáért, a tagállamok gazdasági fejlettségi színvonalának kiegyenlítéséért. Úgyszintén fejlesztjük sokoldalú kooperációnkat a többi szocialista országokkal is, abból kiindulva, hogy a gazdasági cserék, az együttműködés és a kölcsönös segítségnyújtás fontos szerepet játszik minden egyes szocialista nemzet haladásának meggyorsításában és ugyanakkkor a szocializmus és a béke erőinek általános erősítésében.

Románia a továbbiakban is cselekvően hozzájárul a szocialista országok egységének ügyéhez, mert tudatában van annak, hogy ez milyen óriási jelentőségű az egész antiimperialista front összeforrottsága szempontjából az új politika érvényesítése szempontjából a nemzetközi életben.

Románia, mint európai ország, eleven és konstruktív tevékenységet fejtett ki azért, hogy kontinensünkön kialakuljon az együttműködés és a biztonság egészséges légköre. Az idén, mint ismeretes, megkezdődött a biztonság megteremtésének szentelt összeurópai értekezlet a kontinens politikai életének e rendkívül fontos eseménye, melyhez országunk aktívan hozzájárult.

Az európai együttműködési kapcsolatok javításáért kifejtett erőfeszítések között kell megemlítenem az utóbbi időben tett látogatásaimat Belgiumban, Hollandiában, Luxemburgban, Olaszországban, San-Marino Köztársaságban és Németország Szövetségi Köztársaságban. Hangsúlyozni akarom, milyen fontos, hogy ezekkel az országokkal ünnepélyes nyilatkozatot írtunk alá, és ezekben leszögeztük annak szükségességét, hogy az európai kontinens és az egész világ államai között olyan kapcsolatok honosodjanak meg, amelyek az egyenlőség, a szuverenitás és a függetlenség, a belügyekbe való be nem avatkozás a kölcsönös előny elvére, az erőszak és az erőszakkal való fenyegetés mellőzésének elvére épülnek, mert ez az egyedüli módja az enyhülési folyamat megrőződésének Európában és az egész világon. E fontos dokumentumokban ugyanakkor leszögeztük országainknak azt az elhatározását, hogy munkálkodni fogunk a fent említett elvek széles körű nemzetközi érvényesítésén.

Románia képviselői aktívan részt vettek az összeurópai konferencia első szakaszának előkészítésében és lefolytatásában; úgyszintén aktívan részt veszünk a konferencia most folyó második szakaszának munkálataiin Genfben. A többi állammal együtt szorgalmazzuk, hogy ez a jeletős összejövetel elvezessen új európai viszonyok megteremtéséhez, az államok közötti bizalom és békés együttműködés légkörének kiépítéséhez, ami szavatolja minden nemzet számára, hogy szabadon minden külső agressziótól vagy beavatkozástól mentesen fejlődhet.

Azt kívánjuk, hogy az európai konferencia dokumentumai szentesítsék az európai államközi kapcsolatok vezérelveit és szabályait, s ugyanakkor megfelelőképpen intézkedjenek azok alkalmazásáról. A népek elvárják a konferenciától hogy mozdítsa elő az európai országok fokozottabb gadzasági, műszaki-tudományos, kulturális cseréjét és kooperációját, a széles körű, minden mesterséges akadálytól mentes európai együttműködés kifejlődését.

Úgy véljük továbbá, célszerű lenne, ha a konferencia elhatározná egy olyan állandó szerv létesítését, amely előkészítené más megoldandó európai problémák felvetésre hivatott újabb összejöveteleket, megkönnyítené a rendszeres kontaktusokat az országok között az együttműködés és a biztonság erősítése jegyében.

Az európai légkör normalizálásával kapcsolatos kérdések felvetésénél figyelembe vesszük azt a tényt, hogy a kontinens biztonságának létrehozását célzó erőfeszítések nem választhatók el a katonai szembenállás megszüntetésétől és általában a leszerelléstől. Az európai biztonság csakis egy olyan folyamat lehet, amely végül is Európa jelenlegi megosztottságának felszámolásához, az ellentétes tömbök és katonai paktumok feloszlatásához, a más államok területén lévő idegen csapatok kivonásához, a nemzeti csapatok csökkentéséhez és a katonai szembenállás megszüntetésének más konkrét intézkedéseihez vezet.

Románia üdvözölte a közép-európai csapatok csökkentésére vonatkozó bécsi tárgyalások megkezdését, és mint európai ország részt vesz ezeken a tárgyalásokon, véleményünk szerint tekintettel a felvetett kérdések fontosságára a kontinens összes népeinek biztonsága és békéje szempontjából, e tárgyalásokon hallatniuk kell szavukat az összes érdekelt államoknak. Véleményünk szerint az ilyen tárgyalásokat ki kell terjeszteni a kontinens más övezeteire is.

Tekintettel a regionális megállapodások jelntőségére az európai és az egyetemes béke és biztonság előmozdításában, Románia megkülönböztetett figyelmet fordít a balkáni országok közötti jószomszédi kapcsolatok kiépítésére, arra, hogy e térség a népek közötti béke, barátság és gyümölcsöző együttműködés atomfegyvermentes övezete legyen.

Nemzetközi tevékenységünk során igen nagy jelentőséget tulajdonítottunk a független fejlődés útját járó országokkal való kontaktusok és sokoldalú együttműködési kapcsolatok fokozására. Miután a tavaly látogatást tettünk nyolc afrikai országban, az idén felkerestünk hat latin-amerikai országot — Kubát, Costa Ricát, Venezuelát, Kolumbiát, Ecuadort, Perut —, valamint egyes afrikai országokat — Szenegált és Marokkót. Úgyszintén fogadtuk az említett államok egyes vezetőit.

Az év folyamán ellátogatott Romániába Gaafar Mohamed Numeiri, Szudán Köztársaság elnöke, Marien N'Gouabi, Kongó Népköztársaság elnöke, Sangoule Lamizana, Felső-Volta Köztársaság elnöke. Velük együtt ünnepélyes nyilatkozatot írtunk alá, kifejezve országaink ama óhaját, hogy a szolidaritás és a barátság szellemében bővítjük sokoldalú együttműködésünket, közösen munkálkodunk az egyenlőség és a méltányosság új nemzetközi kapcsolatainak a meghonosításán.

Úgyszintén Jean Bedel Bokassának, Közép-Afrika Köztársaság elnökének Idel romániai látogatása során általános egyezményt írtunk alá, amely előirányozza a kétoldalú gazdasági cserék fokozásának, a termelési kooperáció elmélyítésének konkrét módozatait, a két ország és nép további haladása érdekében, továbbá hangsúlyozza a két fél ama kölcsönös óhaját, hogy együttesen munkálkodnak a nemzetközi kapcsolatok új elveinek érvényesítésén.

A függetlenül fejlődő államok vezetőivel, a függetlenül fejlődő országokban működő különböző társadalmi erők és politikai szervezetek képviselőivel, az ottani közvélemény és széles néptömegek képviselőivel történt találkozók és megbeszélések alkalmával megelégedéssel tapasztalhattuk, hogy a román nép, szocialista építőmunkájának eredményei, Románja külpolitikája igen nagy elismerésnek örvend körükben. E népek saját kezükbe akarják venni sorsuk irányítását, urai akarnak lenni nemzeti kincseiknek és munkájuknak, társadalmi, gazdasági reformpolitikát folytatnak, ilyen, vagy amolyan formában állást foglalnak a társadalom új alapokon történő megszervezése mellett. Véleményünk szerint nemzetközi kötelességünk erősíteni a szolidaritást a függetlenül fejlődő államokkal, a társadalmi fejlődés haladó szellemű, megújító átalakítása mellett állást foglaló erőkkel.

A felkeresett államok vezetőivel folytatott megbeszéléseken megállapodásra jutottunk az országaink teljes jogegyenlőségen nyugvó sokoldalú együttműködés fokozására vonatkozóan, valamint arra az elhatározásra vonatkozóan, hogy nemzetközi téren együttműködünk az új légkör meghonosításáért, amely lehetővé teszi, hogy az emberiséget ma foglalkoztató nagy horderejű kérdéseket az összes nemzetek érdekében oldják meg.

Mint tudják, Costa Rica Köztársasággal barátsági szerződést kötöttünk, a többi latin-amerikai országgal pedig közös nyilatkozatokat írtunk alá.

A jövőben is a legnagyobb elszántsággal fogunk küzdeni azért, hogy fejlesszük baráti, szolidaritási és együttműködési kapcsolatainkat az önálló gazdasági-társadalmi fejlődés útjára lépő összes országokkal.

Mint ismeretes, Chilében katonai államcsíny volt éppen abban az időben, amikor látogatást tettem latin-amerikai országokban. Úgy vélekedtem akkor, hogy el kell ítélnünk az alkotmányos kormány erőszakos megdöntését és Allende elnök meggyilkolását, mivel felfogásunk szerint ez súlyos csapást mért a haladó, demokratikus erőkre, amelyek síkraszálltak a chilei társadalomnak a szocializmus útjára való áttéréséért. Ugyanakkor kifejeztem bizalmamat a chilei népnek, haladó erőinek abban a képességében, hogy sikeresen tovább viszik a harcot a szabadságra, demokráciára és egy jobb életre irányuló törekvéseik megvalósításáért.

A chilei események számos rendkívül fontos következtetést tártak fel a népek forradalmi harca szempontjából. Ismételten bebizonyították a demokratikus forradalmi erők egységének, egy világos akcióprogramnak a létfontosságú jelentőségét, valamint annak a parancsoló szükségességét, hogy egy nép, amely saját kezébe akarja venni sorsát s biztosítani a forradalom fejlődését, egy új társadalmi rend építésének előrehaladását, meg kell hogy teremtse a néptömegekhez, a demokrácia és társadalmi haladás ügyéhez hű, sajátos államhatalmi szerveit.

Románia a legkövetkezetesebben támogatta és támogatja a még gyarmati uralom alatt álló népek felszabadító harcát. Szoros kapcsolatokat és kontaktusokat tartunk fenn az összes nemzeti felszabadító mozgalmakkal. Az év folyamán találkoztunk és megbeszélést folytattunk e mozgalmak vezetőivel, nyilatkozatokat írtunk alá és közös közleményeket adtunk ki, amelyekben rögzítettük aktív együttműködésünk és szolidaritásunk erősítésének alapjait. Egyes felszabadító mozgalmak máris elküldték állandó képviselőiket Romániába. Megelégedéssel köszöntöttük Guinea-Bissau új független állam kikiáltását, és felvettük vele a diplomáciai kapcsolatokat. Mint tudják, nemrégiben hivatalos látogatást tett Romániában Guinea-Bissau és a Zöldfoki-szigetek Afrikai Függetlenségi Pártjának küldöttsége, élén a főtitkárral. A küldöttséggel fontos közös nyilatkozatot írtunk alá. Románia a továbbiakban is sokoldalúan támogatja a felszabadító mozgalmakat, a harcot a

(Folytatása a VIII. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs beszéde

(Folytatás a VII. oldalról)

kolonializmus végérvényes felszámolásáért, a neokolonialista praktikák, a faji megkülönböztetés és az apartheid-politika megszüntetéséért, a más népek elnyomása, leigázása, kifosztása minden formájának felszámolásáért.

Országunk a békés egymás mellett élés elveinek következetes érvényesítése jegyében kiépítette és fejleszti sokoldalú kapcsolatait, széles körű együttműködési kontaktusait a világ összes államaival, tekintet nélkül társadalmi rendszerükre. Véleményünk szerint a nemzetközi munkamegosztásban, az anyagi és szellemi értékek cseréjében való aktív részvétel, a széles körű gazdasági, műszaki-tudományos együttműködés napjaink szükségessége, minden nemzet általános haladásának, az egyetemes együttműködés és béke ügyének objektív követelménye. E kapcsolatokat a teljes egyenjogúság elveire, a kölcsönös tiszteletre és a belügyekbe való be nem avatkozásra, a kölcsönös előnyökre építjük.

Az év folyamán, mint ismeretes, látogatást tettünk Pakisztán Köztársaságban, és az ország elnökével együtt ünnepélyes nyilatkozatot írtunk alá amely lerakja a leendő széles körű román—pakisztáni együttműködés alapjait mind kétoldalú viszonylatban, különböző síkokon, mind pedig a nemzetközi élet demokratizálását, a béke és a biztonság előmozdítását szolgáló általános erőfeszítések vonalán. A román—iráni jóviszony szellemében az idén látogatást tettünk Iránban és egyben fogadtuk Mohamad Reza Pahlavi Aryamehr iráni sahinsah látogatását. A vele aláírt ünnepélyes nyilatkozat és hosszú lejáratú egyezmény körvonalazza a két ország átfogó együttműködésének programját a gazdasági és műszaki-tudományos kooperáció, valamint az egyetemes enyhülés és béke ügyét szolgáló harc terén.

Ugyszintén Ion Gheorghe Maurer elvtárs nemrégiben látogatást tett Iránban. A látogatás pozitív eredményeket hozott a román—iráni együttműködési és barátsági egyezmények alkalmazásában.

Nemrégiben a román—indiai hagyományos jóbarátság és együttműködés szellemében ellátogatott országunkba Varahagiri Venkata Giri India elnöke. A vendéggel gyümölcsöző megbeszélést folytattunk a két ország és nép együttműködési és baráti kapcsolatainak további bővítéséről, továbbá hasznos véleménycserét nagy fontosságú nemzetközi kérdésekről és azok megoldásának lehetőségéről az összes nemzetek érdekében. Ez a látogatás véleményünk szerint jelentős mozzanat volt a román—indiai baráti kapcsolatok és együttműködés fejlődésében a két nép érdekében, az egyetemes enyhülés és béke ügye érdekében.

A békés egymás mellett élés, az összes államokkal való kapcsolatok bővítése jegyében fogant általános román politika szellemében, mint tudják, néhány nap múlva Nixon elnök meghívására ellátogatok az Amerikai Egyesült Államokba. Kétségtelen, hogy ez a látogatás akárcsak az Amerikai Egyesült Államok elnökével sorra kerülő többi találkozó hozzájárul népeink kölcsönös jobb megismeréséhez, mindkét fél érdekében, és pozitív kihatással lesz a nemzetközi helyzetre, előmozdítva az enyhülés, az új államközi kapcsolatok politikájának fejlődését, a béke ügyét.

Nemzetközi politikája keretében Románia aktívan hozzájárult ahhoz, hogy a nagy nemzetközi kérdések a béke és a nemzetek közötti egyetértés szellemében oldódjanak meg, szilárdan harcolt és harcol az államok közötti konfliktusok és vitás kérdések politikai, tárgyalásos rendezéséért.

Teljes szolidaritást vállalva a vietnami nép igaz harcával örömmel üdvözöltük a vietnami béke helyreállítására vonatkozó párizsi megállapodásokat. Románia aktívan támogatja a vietnami nép erőfeszítéseit a béke megszilárdításáért és hazája békés újjáépítéséért, önálló fejlődéséért a gazdasági és a társadalmi haladás útján. Támogatjuk a kambodzsai törvényes nemzeti egységkormány harcát az ország területének teljes felszabadításáért, és a béke meghonosításáért ebben az övezetben. Szorgalmazzuk mindazoknak a feltételeknek a megteremtését, amelyek lehetővé teszik, hogy a vietnami, a kambodzsai és a laoszi nép saját maga, minden külső beavatkozás nélkül rendezhesse gazdasági-társadalmi fejlődésének problémáit.

Tisztelt elvtársak!

Ez év őszén újra kirobbantak a Közel-Keleten a katonai ellenségeskedések, amelyek súlyos anyagi- és emberveszteségeket okoztak a térség népeinek, és a nemzetközi élet egész menetére, az enyhülés és a világbéke folyamatára komolyan kiható, veszélyes helyzetet teremtettek. A közel-keleti ellenségeskedések kiújulása mindenben igazolta pártunk és államunk következetesen alkalmazott politikájának helyességét, ismételten rámutatva, hogy a feszültség fenntartása ebben az övezetben, az 1967-es háború nyomán erőszakkal elfoglalt arab területek Izrael általi további megszállása a konfliktus és a háború állandó forrása.

Az utóbbi időben létrejött körülmények között Románia állást foglalt az ellenségeskedések megszüntetése és a konfliktus politikai megoldásának felkutatása mellett. Pártunk és államunk leszögezte álláspontját a román kormány hivatalos nyilatkozatában, valamint a konfliktusban részt vevő arab államok vezetőihez, más arab államok vezetőihez, állam- és kormányfőkhöz intézett üzenetekben.

Országunk képviselői úgyszintén látogatást tettek a konfliktusban részt vevő arab országokban, valamint más arab országokban is, ismertették pártunk és államunk pozícióját. Romániának azt a törekvését, hogy minél előbb létrejöjjön a helyes, igazságos és tartós béke a Közép-Keleten.

A jelenlegi helyzetben úgy véljük, szükséges mindent megtenni a Biztonsági Tanács ez év októberi határozata nyomán létrejött tűzszünet megerősítéséért. Minél hamarabb el kell érni a katonai szembenállás megszüntetését és létre kell hozni a feltételeket az érdekelt államok közötti tárgyalások lefolytatásához. Úgy véljük, mindent meg kell tenni azért, hogy gyors és végleges megoldás szülessen a Közel-Keleten. Bármilyen halogatás magában hordozza a konfliktus újabb kiéleződésének veszélyét, a közel-keleti népekre, az általános béke és a nemzetközi együttműködés ügyére nézve rendkívül súlyos következményekkel járó hadműveletek kiújulásának veszélyét. Éppen ezért úgy véljük, késedelem nélkül rá kell térni a Biztonsági Tanács 1967 novemberi határozatának alkalmazására, végrehajtva az 1967-es háború nyomán elfoglalt arab területeken lévő izraeli csapatok kivonását, tartós, igazságos békét teremtve a Közép-Keleten, amely garantálja a térségben lévő összes államok szuverenitását és területi integritását. Egyetlen állam biztonsága sem szavatolható idegen területek megszállás alatt tartásával, hanem csak jószomszédsági, egyetértési és együttműködési politikával. Ugyanakkor ismét le kell szögeznünk pártunk és államunk álláspontját, amely szerint a közel-keleti tartós béke biztosításához meg kell oldani a palesztinai kérdést e nép törvényes törekvéseinek figyelembe vételével. Hasznosnak véljük, hogy mielőbb megtartsák a Biztonsági Tanács határozatában előirányzott konferenciát, amely az Egyesült Nemzetek Szervezetének égisze alatt folyjon le és amelyen részt vegyenek a konfliktusban közvetlenül részt vevő felek mellett más — nagy, közepes és kis — államok is a különböző kontinensekről, főleg pedig Afrikából és Európából, amelyek hozzá kívánnak járulni és építő módon hozzájárulhatnak a közel-keleti béke létrehozásához.

Le kell szögeznünk, hogy Románia érdeke és törekvése a közép-keleti igazságos és helyes béke létrehozására Románia általános elvi politikájából fakad. Románia eltökélten síkraszállt és síkraszáll bármilyen erőszakos terület elcsatolás ellen, a jószomszédságért, amely egyedül biztosíthatja a tartós békét, a feltételeket ahhoz, hogy minden nép gazdasági és társadalmi szempontból önállóan fejlődhessen. Ime miért tartozunk felelősséggel saját népünk iránt, a béke általános ügye iránt, ime, miért kell szerény erőinkhez mérten hozzájárulnunk — más népekkel együtt — a közép-keleti helyzet rendezéséhez, a béke megteremtéséhez.

Az élet nyilvánvalóan bizonyítja, hogy napjainkban, amikor az országok kölcsönhatása egyre szorosabb, az emberiség nagy problémáit csakis az összes államok aktív és teljesen egyenjogú részvételével lehet megoldani. Az összes országoknak, függetlenül társadalmi rendszerüktől, területük és lakosságuk nagyságától, gazdasági és katonai erejüktől, aktívan és egyenlő jogokkal részt kell venniük a nemzetközi életben, a jelenkor problémáinak megoldásában.

Minthogy a katonai kiadások óriási mértékben és szüntelenül növekednek, elengedhetetlennek tartjuk, hogy a népek határozottan harcra keljenek, a nemzetközi közvélemény erőteljesen hallassa szavát konkrét leszerelési, és elsősorban nukleáris leszerelési intézkedések kikényszerítse ügyében. Akárcsak eddig, továbbra is mindent megteszünk, hogy előmozdítsuk konkrét leszerelési lépések megvalósítását.

Napjaink nemzetközi változása: szükségessé teszik az Egyesült Nemzetek Szervezete tevékenységének a javítását, hogy a világszervezet jobban elláthassa felelősségteljes küldetését, hatékonyabb legyen. Véleményünk szerint meg kell teremteni a megfelelő szervezési feltételeket ahhoz hogy minden egyes állam, és főként a kis- és közepes országok, aktívabban közreműködhessen az Egyesült Nemzetek Szervezete összes szerveinek a tevékenységében. Köszöntöttük a két német állam felvételét az ENSZ-be, és szükségesnek tartjuk a világszervezet egyetemessége megvalósításának további szorgalmazását. Úgyszintén fontos lépésnek tekintjük, hogy az ENSZ-közgyűlés elhatározta a Korea egyesítésére és helyreállítására alakult ENSZ-bizottság feloszlatását. Véleményünk szerint Korea egyesítésének problémája a koreai népre tartozik, és ezután is támogatni fogjuk a Koreai NDK ezirányban tett intézkedéseit.

A X. kongresszuson és az Országos Konferencián kijelölt politikai vonal szellemében pártunk folytatta intenzív tevékenységét az egész világ forradalmi, haladó, antiimperialista erőivel való együttműködés fejlesztéséért.

Megkülönböztetett figyelmet fordítottunk a kommunista és munkáspártokkal való szolidaritási és baráti kapcsolatok erősítésére. Ebben az időszakban számos találkozóra került sor kommunista pártok vezetőivel, különböző szintű látogatásokra, tapasztalatcserékre. Egész sor nyilatkozatot írtunk alá testvérpártokkal, s ezekben kifejeztük közös álláspontunkat a jelenkori társadalmi fejlődés és a forradalmi harc alapvető problémáival kapcsolatosan a kölcsönös tisztelet és megbecsülés szellemében, annak alapján, hogy minden pártnak joga önállóan kidolgozni politikai vonalát. Pártunk hozzájárult és hozzájárul a világ kommunista és munkásmozgalmán belüli együttműködés, egység és összeforrottság állandó fejlődéséhez új, elvszerű alapokon.

Abból kiindulva, hogy a munkásosztály és politikai szervezetei napjainkban egyre fontosabb szerepet töltenek be szerte a világon, pártunk következetesen fejleszti kapcsolatait a szocialista és szociáldemokrata pártokkal, szorgalmazza a kommunisták és a szocialisták együttműködésének fokozását. Az év folyamán számos találkozónk és hasznos megbeszélésünk volt szocialista és szociáldemokrata pártok képviselőivel. Nemrégiben ellátogatott hazánkba a Szocialista Internacionálé főtitkára, akivel szintén hasznos baráti megbeszélést folytattunk és több közös konklúziót szűrtünk le azzal kapcsolatosan, hogy a társadalmi haladás, a demokrácia, a béke és a nemzetközi együttműködés érdekében fokozni kell a kooperációt. Véleményünk szerint további erőfeszítéseket kell tenni ennek az együttműködésnek a fejlesztéséért. Úgy véljük, hogy ezeknek az erőknek a nemzetközi együttműködését csak úgy lehet megvalósítani ha a kommunisták és a szocialisták, az összes haladó és demokratikus erők nemzeti síkon is szorosan együttműködnek.

Csak így növelhetik erejükkel a társadalom megújító átalakításáért, a nemzetközi enyhülésért, és együttműködésért folytatott harcban.

Széles körű kontaktusokat és kapcsolatokat tartottunk fenn a nemzeti felszabadító mozgalmakkal, az új független államok kormánypártjaival és a világ más pártjaival és demokratikus szervezeteivel. Fokozni fogjuk kapcsolatainkat ezekkel a pártokkal és szervezetekkel, következetesen azon munkálkodva, hogy erősítsük az akcióegységet az együttműködésért és a békéért síkraszálló összes antiimperialista, antikolonialista, demokratikus erőkkel.

Pártunk és államunk nemzetközi tevékenységének mérlegét megvonva, elmondhatjuk, hogy Románia külpolitikája, a haladás, az együttműködés és a béke ügye szolgálatában kifejtett akciói, az építő szellem, amelyet a jelenlegi nemzetközi problémák megoldását célzó erőfeszítésekhez való hozzájárulásával kinyilvánított, még inkább növelte hazánk világtekintélyét, újabb és újabb barátokat szerzett nekünk a világ minden részében.

Íme, ezért vagyunk meggyőződve róla, hogy a jövőben is, a legnagyobb szilárdsággal, ugyanebben az irányban kell cselekednünk, valóra váltva a X. kongresszuson, az Országos Konferencián kijelölt feladatokat, nemzetünk törekvéseit, a szocializmus és a béke világméretű ügyet szolgálva.

Tisztelt elvtársak!

A bel- és külpolitikában idén elért sikereink, akárcsak a jövőre vonatkozó célkitűzéseink kommunista pártunknak, a Központi Bizottságnak azt a kitartó törekvését tükrözik, hogy a legjobb körülmények között váltsuk valóra a X. kongresszuson és az Országos Konferencián kijelölt programot, méltó helyet biztosítsunk hazánknak a világ nemzetei sorában.

Ez tükrözi a nagyfokú felelősségtudatot, amellyel pártunk cselekszik mind nemzeti, mind nemzetközi kötelezettségeinek teljesítéséért.

Az 1974-es év rendkívüli politikai jelentőségű esztendő. Népünk ebben az évben ünnepli országunk fasiszta iga alóli felszabadulásának és az új társadalmi rend megteremtésére való áttérésének 30. évfordulóját. Ugyanakkor a szervezeti szabályzat előírásainak megfelelően a jövő évben sor kerül a párt XI. kongresszusára. A Végrehajtó Bizottság ilyen értelemben javasolja a Központi Bizottság plénumának, határozza el, hogy a kongresszust 1974 negyedik negyedében tartsák meg, a közelebbi időpontot, valamint a szükséges előkészítő szervezési intézkedéseket egy későbbi plenáris ülés állapítsa meg.

Meggyőződésem, hogy a dolgozók az ország fasiszta iga alóli felszabadulásának 30. évfordulóját és a párt XI. kongresszusát újabb kiváló eredményekkel köszöntik az 1974-es terv teljesítésében, a termelőerők fejlesztésében és a nemzeti vagyon gyarapításában, a gazdasági és társadalmi építés összes területein, biztosítva a tartós alapot ahhoz, hogy hazánk szüntelenül haladjon a szocialista és kommunista civilizáció útján, az egész nép anyagi és szellemi jóléte növelésének útján.

A pártszervek és -szervezetek, Központi Bizottságunk tagjai, az egész ország kommunistái, az összes dolgozók minden bizonnyal a jövő évben is teljesítik hazafias kötelességüket, önfeláldozóan valóra váltják a párt bel- és külpolitikáját, minden munkaerejüket és alkotó képességüket a hazai sokoldalúan fejlett szocialista társadalom felépítése nagyszerű ügyének szentelik.

Felkérem az első titkár elvtársakat és a Központi Bizottság többi, a megyékben tevékenykedő tagjait tolmácsolják a pártszervezeteknek, az összes dolgozóknak plenáris ülésünk üdvözletét, jómagam üdvözletét, kívánjanak a nevünkben mindenkinek további sok sikert, jó egészséget és boldogságot!

Megyei Lobogó szerkesztősége: Republicii út 81. szám. Telefon: 124-14, 110-92, 130-87, 151-97, 146-24, 139-80. Kiadóhivatal: 128-34. Nyomda: 120-73. Tip. Arad 40168